

A bright sun is positioned in the upper center of the frame, casting a strong light across a clear blue sky. Below the sun, there are several wispy white clouds. The bottom of the image shows a dark blue ocean with a shimmering reflection of the sun's light. The overall scene is bright and sunny.

Ο ΗΛΙΟΣ Ο ΗΛΙΑΤΟΡΑΣ

1^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΓΥΘΕΙΟΥ

ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Α4

ΠΡΟΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
ΣΑΜΙΩΤΗ ΣΑΛΩΜΗ
ΣΟΥΓΛΑΚΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΣΠΑΝΑΚΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ ΜΑΡΙΑ

Β2

ΚΑΨΟΚΟΛΗ ΑΝΝΑ
ΚΟΥΖΟΥΝΑ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΛΑΓΩΝΙΚΑΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΛΕΒΕΝΤΖΩΝΗ ΑΡΓΥΡΩ

Γ2

ΜΠΟΤΣΑΡΑΚΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΗ
ΞΑΝΘΑΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

Γ1

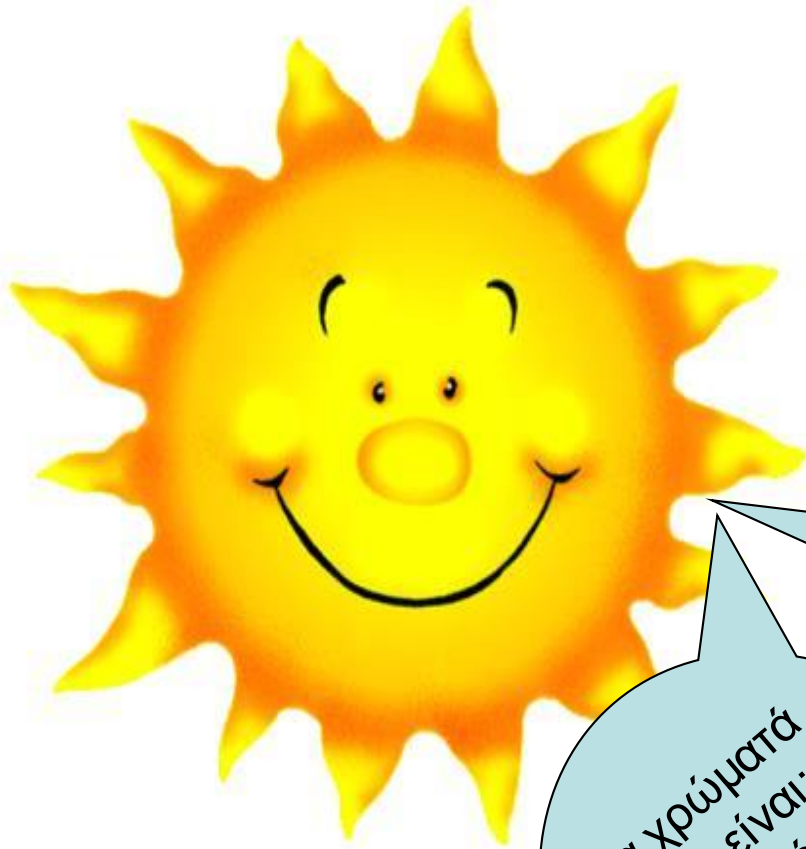
ΑΓΓΑΝΗΣ ΗΛΙΑΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΒΑΡΦΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΒΑΣΙΛΕΒΑ ΓΚΕΡΓΚΑΝΑ
ΒΟΥΡΑ ΕΛΕΝΑ
ΒΡΥΝΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΡΥΝΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΛΗ
ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΛΑΟΥΡΑ
ΘΕΟΦΙΛΑΚΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΚΑΖΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΚΑΝΑΝΛΛΑΡΗ ΜΠΛΕΟΝΑ
ΚΑΠΟΥΡΕΛΑΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

ΠΡΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΤΡΑΓΑΚΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Φωτεινό ουράνιο σώμα που αποτελεί το κέντρο του πλανητικού μας συστήματος.

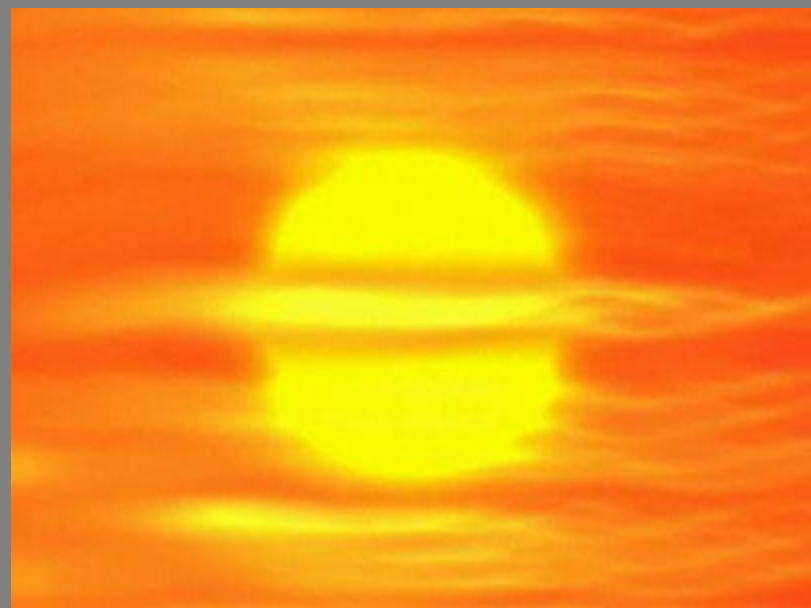
Τα χρώματά μου είναι:
Χρυσές
αποχρώσεις,
πορτοκαλί,
βαθύ κίτρινο,
καθαρό
κόκκινο.

Είμαι πηγή
θερμότητας, χαρίζω
υγεία, ευεξία,
αισιοδοξία και
αποτελώ πηγή
έμπνευσης.

Από το 10.000 π.χ. η ιστορία είναι γεμάτη από σημάδια και γραπτά που δείχνουν τον ανθρώπινο σεβασμό και λατρεία για αυτό το αντικείμενο.

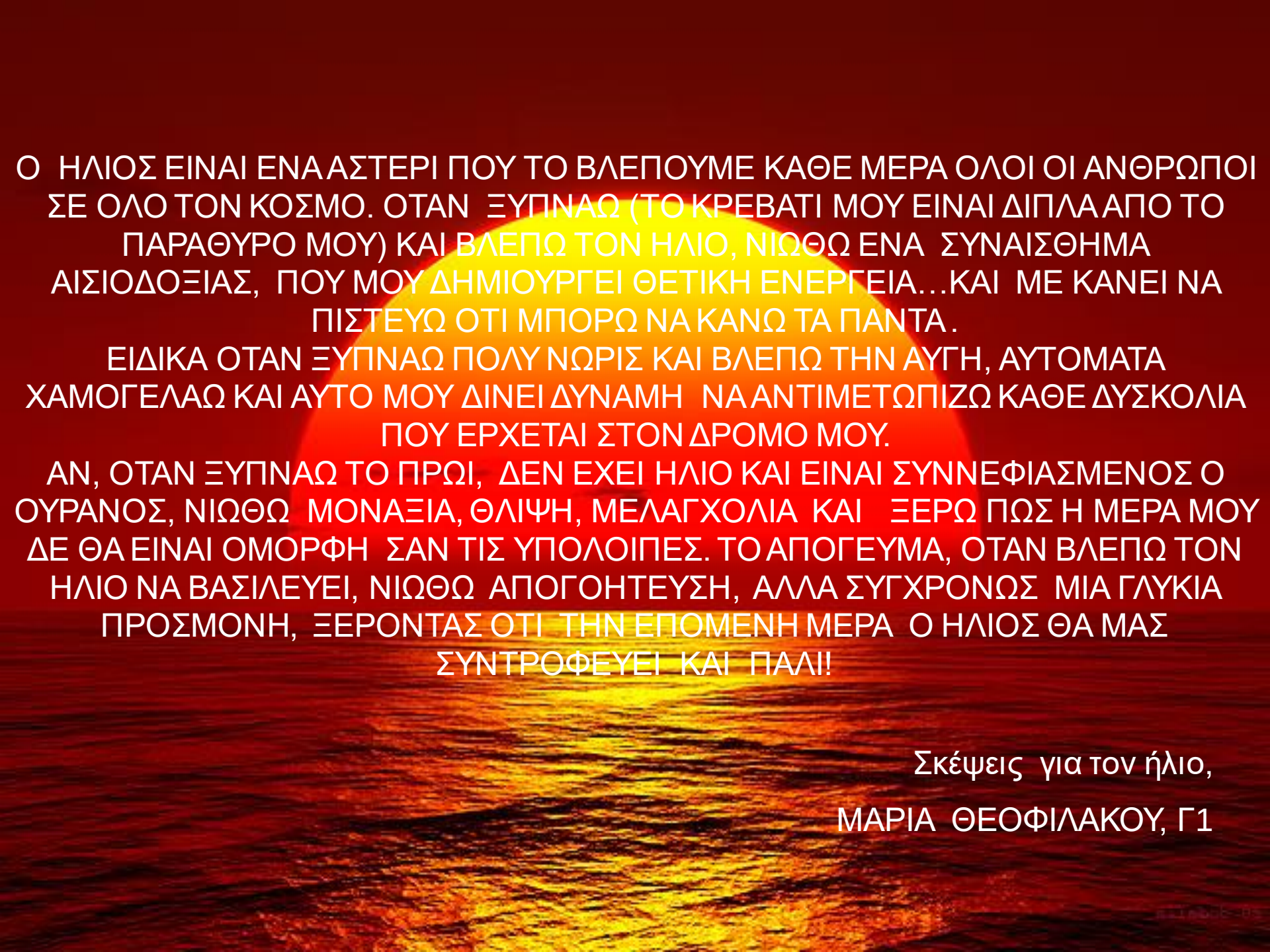
Και είναι πολύ απλό να καταλάβουμε το γιατί, καθώς με κάθε ανατολή ο ήλιος φέρνει φως, ζέστη και ασφάλεια, σώζοντας τον άνθρωπο από το κρύο, τυφλό και επικίνδυνο σκοτάδι της νύκτας.

***Χωρίς αυτόν, οι αρχαίοι πολιτισμοί είχαν καταλάβει, πως οι σοδειές δε θα
μεγάλωναν και η ζωή στον πλανήτη δε θα υπήρχε.***

Αυτά τα γεγονότα έκαναν τον ήλιο το πιο δοξασμένο αντικείμενο όλων των
εποχών.

Ο ΗΛΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ ΠΟΥ ΤΟ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. ΟΤΑΝ ΞΥΠΝΑΩ (ΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΙΠΛΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΜΟΥ) ΚΑΙ ΒΛΕΠΩ ΤΟΝ ΗΛΙΟ, ΝΙΩΘΩ ΕΝΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ
ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ, ΠΟΥ ΜΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΘΕΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ...ΚΑΙ ΜΕ ΚΑΝΕΙ ΝΑ
ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΑΝΩ ΤΑ ΠΑΝΤΑ.

ΕΙΔΙΚΑ ΟΤΑΝ ΞΥΠΝΑΩ ΠΟΛΥ ΝΩΡΙΣ ΚΑΙ ΒΛΕΠΩ ΤΗΝ ΑΥΓΗ, ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΧΑΜΟΓΕΛΑΩ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΜΟΥ ΔΙΝΕΙ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΩ ΚΑΘΕ ΔΥΣΚΟΛΙΑ
ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΜΟΥ.

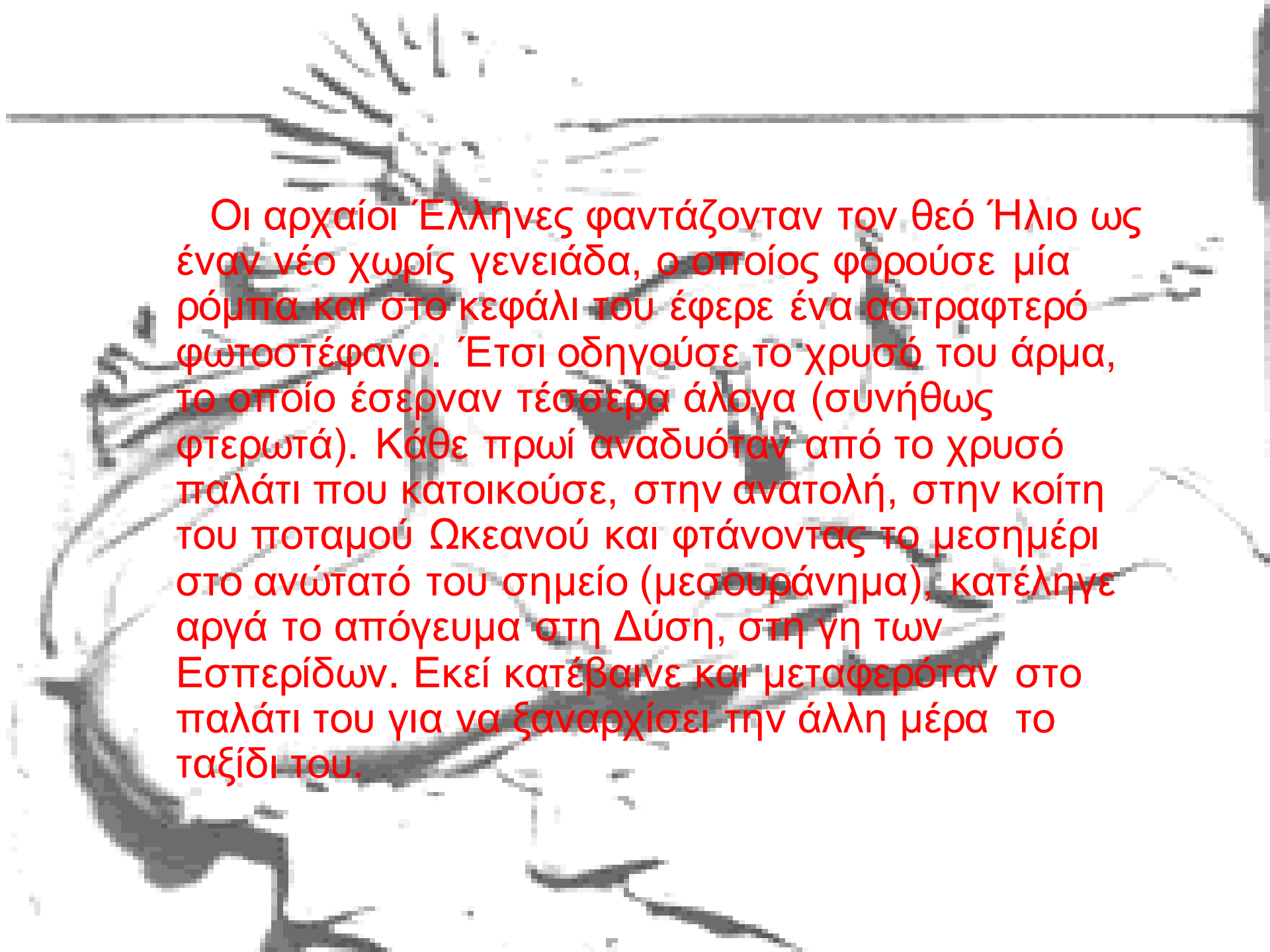
ΑΝ, ΟΤΑΝ ΞΥΠΝΑΩ ΤΟ ΠΡΩΙ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΗΛΙΟ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΜΕΝΟΣ Ο
ΟΥΡΑΝΟΣ, ΝΙΩΘΩ ΜΟΝΑΞΙΑ, ΘΛΙΨΗ, ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΞΕΡΩ ΠΩΣ Η ΜΕΡΑ ΜΟΥ
ΔΕ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΡΦΗ ΣΑΝ ΤΙΣ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ. ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ, ΟΤΑΝ ΒΛΕΠΩ ΤΟΝ
ΗΛΙΟ ΝΑ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ, ΝΙΩΘΩ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ, ΑΛΛΑ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΜΙΑ ΓΛΥΚΙΑ
ΠΡΟΣΜΟΝΗ, ΞΕΡΟΝΤΑΣ ΟΤΙ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ Ο ΗΛΙΟΣ ΘΑ ΜΑΣ
ΣΥΝΤΡΟΦΕΥΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ!

Σκέψεις για τον ήλιο,
ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΦΙΛΑΚΟΥ, Γ1

Ο ΗΛΙΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Στην Ελληνική
Μυθολογία ο **Ήλιος** ήταν
θεότητα. Ο Όμηρος τον
ταυτίζει με τον Τιτάνα
Υπερίωνα. Άλλες πηγές
αναφέρουν πως ο Ήλιος
είναι γιος του Υπερίωνα .
Ο Ήλιος οδηγούσε το
πύρινο άρμα του στον
ουρανό. Είχε δύο
αδελφές, τη θεά του
φεγγαριού Σελήνη και τη
θεά της αυγής Ηώ.

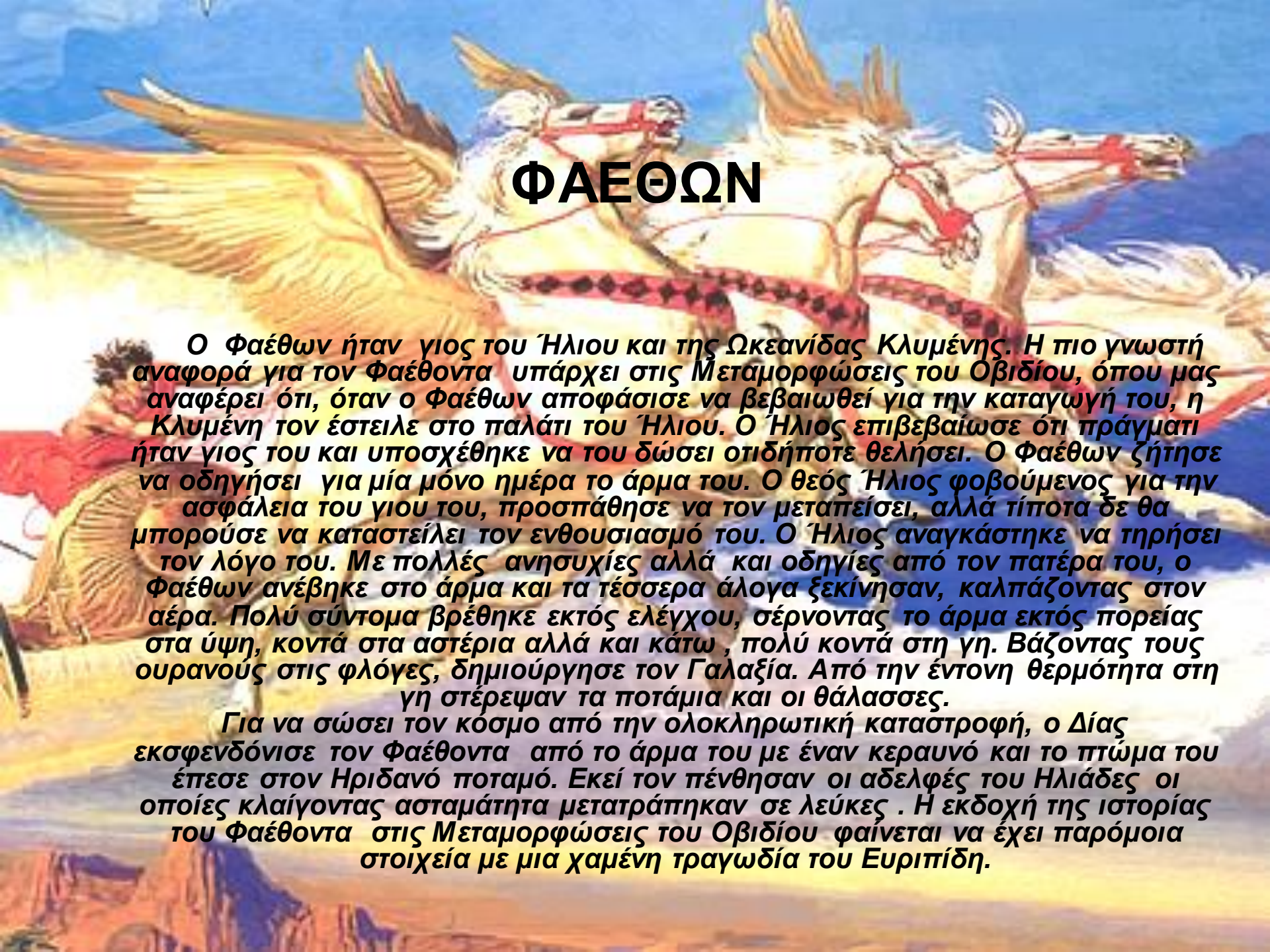

Οι αρχαίοι Έλληνες φαντάζονταν τον θεό Ήλιο ως έναν νέο χωρίς γενειάδα, ο οποίος φορούσε μία ρόμπα και στο κεφάλι του έφερε ένα αστραφτερό φωτοστέφανο. Έτσι οδηγούσε το χρυσό του άρμα, το οποίο έσερναν τέσσερα άλογα (συνήθως φτερωτά). Κάθε πρωί αναδυόταν από το χρυσό παλάτι που κατοικούσε, στην ανατολή, στην κοίτη του ποταμού Ωκεανού και φτάνοντας το μεσημέρι στο ανώτατό του σημείο (μεσουράνημα), κατέληγε αργά το απόγευμα στη Δύση, στη γη των Εσπερίδων. Εκεί κατέβαινε και μεταφερόταν στο παλάτι του για να ξαναρχίσει την άλλη μέρα το ταξίδι του.

ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ

Ο Απόλλων όπως παρουσιάζεται στον Όμηρο, με ασημένιο (και όχι χρυσό) τόξο, δεν έχει ηλιακά χαρακτηριστικά. Μέχρι τους Ελληνιστικούς χρόνους όμως ο Απόλλων είχε συνδεθεί στενά με τον ήλιο. Το επίθετό του Φοῖβος αποδόθηκε αργότερα από τους Λατίνους ποιητές και στον θεό Ήλιο Σολ.

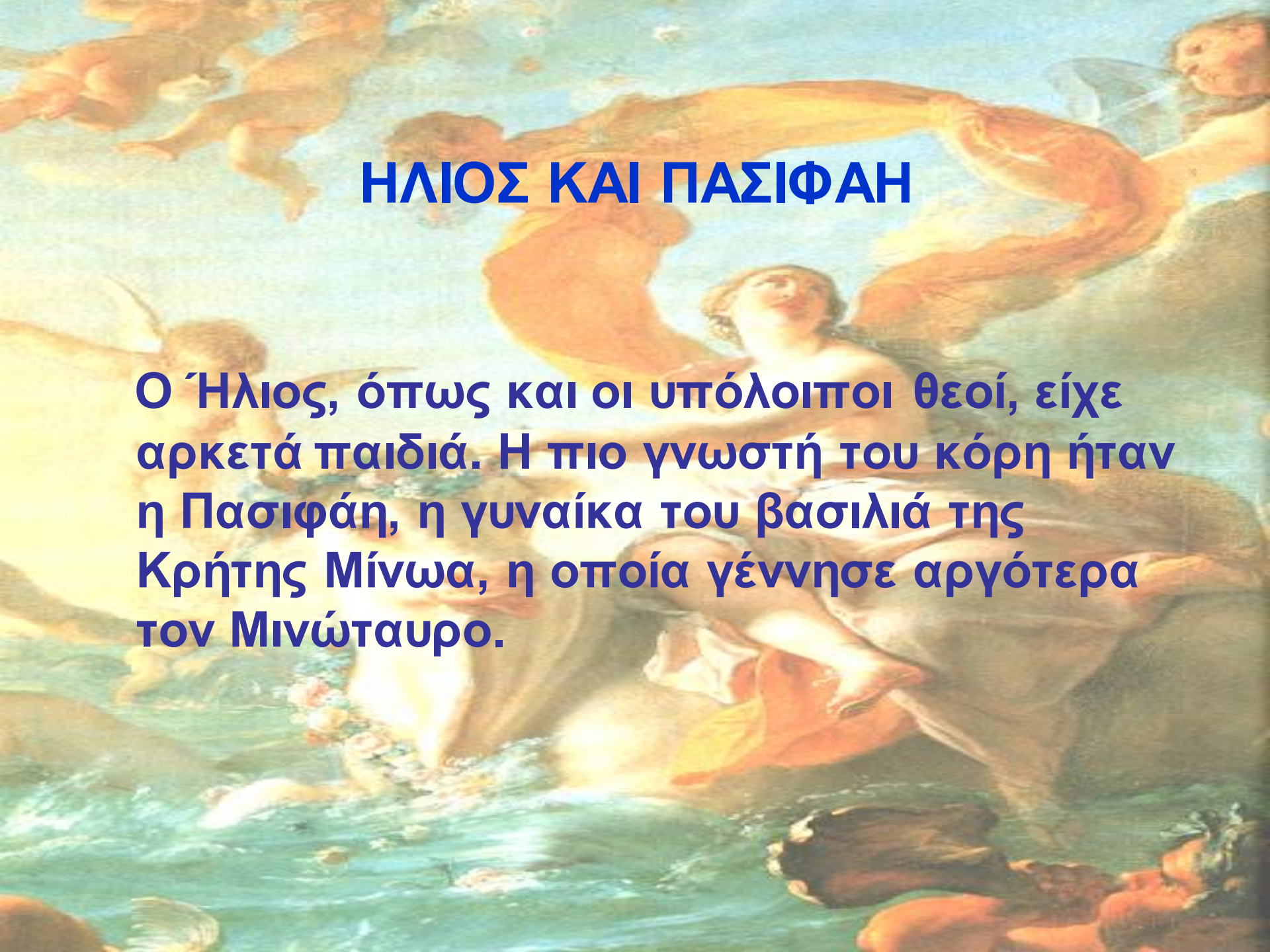
Οι παλαιότερες αναφορές στον Απόλλωνα ως ταυτισμένο μερικές φορές με τον θεό Ήλιο εμφανίζονται στα διασωθέντα αποσπάσματα του έργου του Ευριπίδη Φαέθων. Σε ολόκληρο το έργο ο Ήλιος φαίνεται να παρουσιάζεται ως ξεχωριστός από τον Απόλλωνα αλλά σε έναν λόγο, κοντά στο τέλος του έργου, η Κλυμένη, μητέρα του Φαέθοντα, θρηνεί το χαμό του παιδιού της από τον Ήλιο, τον οποίο οι άνθρωποι αποκαλούν Απόλλωνα.

ΦΑΕΘΩΝ

Ο Φαέθων ήταν γιος του Ήλιου και της Ωκεανίδας Κλυμένης. Η πιο γνωστή αναφορά για τον Φαέθοντα υπάρχει στις Μεταμορφώσεις του Οβιδίου, όπου μας αναφέρει ότι, όταν ο Φαέθων αποφάσισε να βεβαιωθεί για την καταγωγή του, η Κλυμένη τον έστειλε στο παλάτι του Ήλιου. Ο Ήλιος επιβεβαίωσε ότι πράγματι ήταν γιος του και υποσχέθηκε να του δώσει οτιδήποτε θελήσει. Ο Φαέθων ζήτησε να οδηγήσει για μία μόνο ημέρα το άρμα του. Ο θεός Ήλιος φοβούμενος για την ασφάλεια του γιου του, προσπάθησε να τον μεταπείσει, αλλά τίποτα δε θα μπορούσε να καταστείλει τον ενθουσιασμό του. Ο Ήλιος αναγκάστηκε να τηρήσει τον λόγο του. Με πολλές ανησυχίες αλλά και οδηγίες από τον πατέρα του, ο Φαέθων ανέβηκε στο άρμα και τα τέσσερα άλογα ξεκίνησαν, καλπάζοντας στον αέρα. Πολύ σύντομα βρέθηκε εκτός ελέγχου, σέρνοντας το άρμα εκτός πορείας στα ύψη, κοντά στα αστέρια αλλά και κάτω, πολύ κοντά στη γη. Βάζοντας τους ουρανούς στις φλόγες, δημιούργησε τον Γαλαξία. Από την έντονη θερμότητα στη γη στέρεψαν τα ποτάμια και οι θάλασσες.

Για να σώσει τον κόσμο από την ολοκληρωτική καταστροφή, ο Δίας εκσφενδόνισε τον Φαέθοντα από το άρμα του με έναν κεραυνό και το πτώμα του έπεσε στον Ηριδανό ποταμό. Εκεί τον πένθησαν οι αδελφές του Ηλιάδες οι οποίες κλαίγοντας ασταμάτητα μετατράπηκαν σε λεύκες. Η εκδοχή της ιστορίας του Φαέθοντα στις Μεταμορφώσεις του Οβιδίου φαίνεται να έχει παρόμοια στοιχεία με μια χαμένη τραγωδία του Ευριπίδη.

ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΣΙΦΑΗ

Ο Ήλιος, όπως και οι υπόλοιποι θεοί, είχε αρκετά παιδιά. Η πιο γνωστή του κόρη ήταν η Πασιφάη, η γυναίκα του βασιλιά της Κρήτης Μίνωα, η οποία γέννησε αργότερα τον Μινώταυρο.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ ΚΑΙ ΙΚΑΡΟΣ

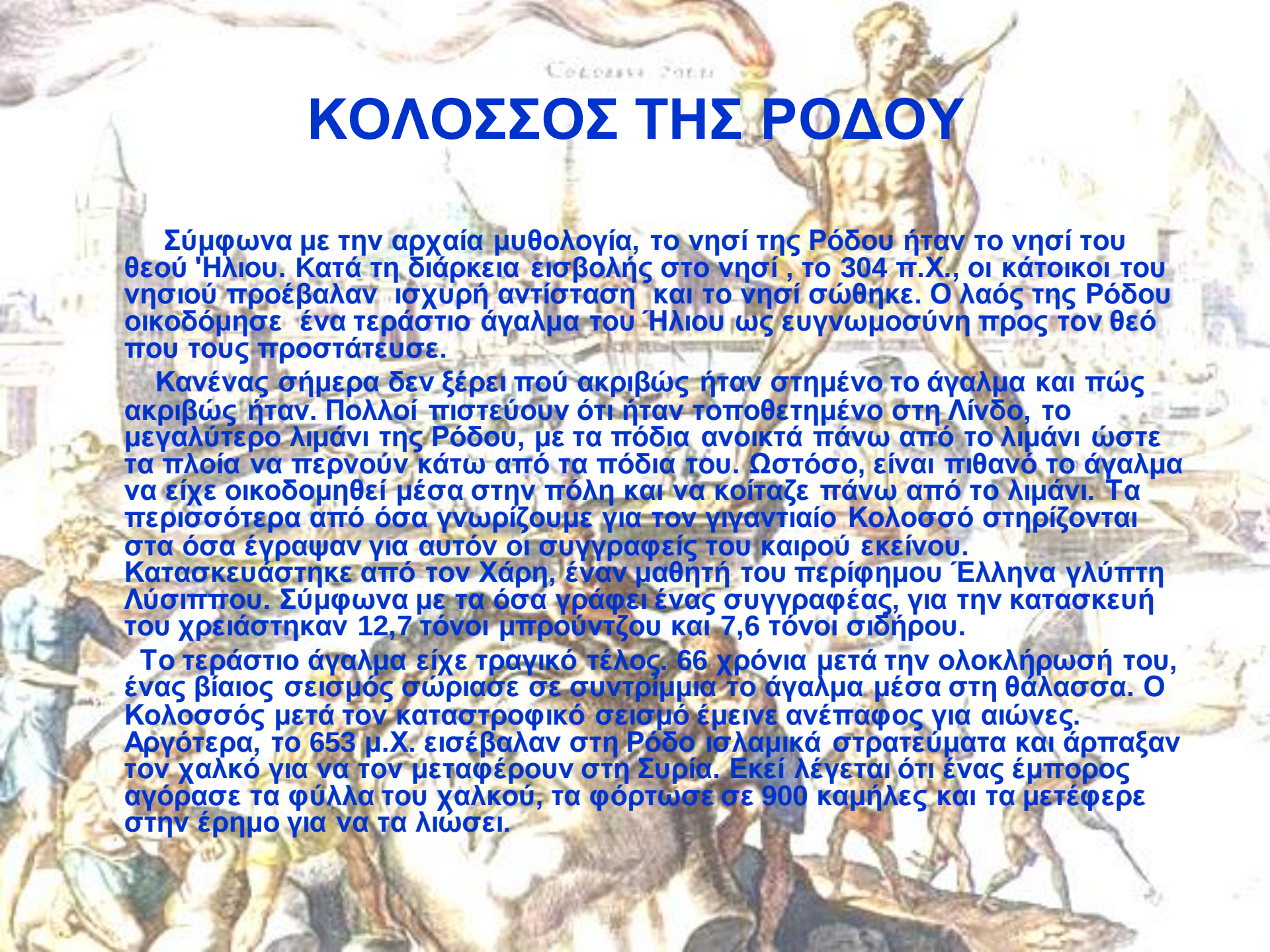
Ο Ίκαρος και ο πατέρας του Δαίδαλος φυλακίστηκαν από τον βασιλιά Μίνωα στον Λαβύρινθο σαν τιμωρία για τη βοήθεια που πρόσφερε ο Δαίδαλος στη βασίλισσα Πασιφάη και στην Αριάδνη, την κόρη του Μίνωα. Ο πολυμήχανος Δαίδαλος όμως βρήκε τρόπο διαφυγής: κατασκεύασε δύο ζευγάρια φτερά από πούπουλα και κερί, ένα για τον ίδιο και ένα για τον Ίκαρο. Με αυτά ο Ίκαρος και ο Δαίδαλος πέταξαν και δραπέτευσαν από τη φυλακή τους, πραγματοποιώντας την πρώτη πτήση στην ιστορία, δύο χιλιάδες χρόνια πριν τους αδερφούς Ράιτ.

Πριν ξεκινήσει η πτήση, ο Δαίδαλος έδωσε οδηγίες στον νεαρό γιο του Ίκαρο, για το πώς να πετάει. Τον προειδοποίησε ότι αν πλησίαζε πολύ κοντά στο νερό της θάλασσας, η υγρασία θα πότιζε τα πούπουλα που θα βάραιναν και θα έκαναν τα φτερά άχρηστα. Αν από την άλλη πετούσε πολύ ψηλά, κοντά στον ήλιο, η ψηλή θερμοκρασία θα έλιωνε το κερί και τα φτερά θα καταστρέφονταν. Ο Ίκαρος συμφώνησε αλλά χαιρόταν τόσο πολύ με το πέταγμά του που παρασύρθηκε και το μετέτρεψε σε παιχνίδι αψηφώντας τις οδηγίες του πατέρα του. Ανέβηκε ψηλά στον ουρανό, τόσο ψηλά μάλιστα που ο ήλιος έλιωσε το κερί, τα φτερά του διαλύθηκαν και αυτός έπεσε στη θάλασσα και πνίγηκε. Ο Δαίδαλος όταν συνειδητοποίησε ότι ο γιος του δεν τον ακολουθούσε, όπως του είχε ζητήσει, άρχισε να τον ψάχνει απεγνωσμένα.

Ο Ίκαρος έπεσε κοντά στη Σάμο και το σώμα του ξεβράστηκε σε ένα διπλανό νησάκι, που προς τιμή του ονομάστηκε Ικαρία και η θάλασσα γύρω από το νησί πήρε το όνομα Ικάριο Πέλαγος.

Το άψυχο σώμα του Ίκαρου αναγνώρισε ο Ηρακλής, που βρήκε τον Δαίδαλο και του το έδωσε.

A detailed background illustration of the Colossus of Rhodes. The central figure is a massive, golden, muscular statue of a man, likely Helios, standing on a rocky base. He holds a torch aloft in his right hand and a bow in his left. The scene is set against a backdrop of ancient architecture, including a temple with columns and a cityscape with ships in the harbor. The sky is filled with clouds and a rainbow. The overall style is that of a classical painting or engraving.

ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Σύμφωνα με την αρχαία μυθολογία, το νησί της Ρόδου ήταν το νησί του θεού 'Ηλιου. Κατά τη διάρκεια εισβολής στο νησί, το 304 π.Χ., οι κάτοικοι του νησιού προέβαλαν ισχυρή αντίσταση και το νησί σώθηκε. Ο λαός της Ρόδου οικοδόμησε ένα τεράστιο άγαλμα του 'Ηλιου ως ευγνωμοσύνη προς τον θεό που τους προστάτευσε.

Κανένας σήμερα δεν ξέρει πού ακριβώς ήταν στημένο το άγαλμα και πώς ακριβώς ήταν. Πολλοί πιστεύουν ότι ήταν τοποθετημένο στη Λίνδο, το μεγαλύτερο λιμάνι της Ρόδου, με τα πόδια ανοικτά πάνω από το λιμάνι ώστε τα πλοία να περνούν κάτω από τα πόδια του. Ωστόσο, είναι πιθανό το άγαλμα να είχε οικοδομηθεί μέσα στην πόλη και να κοίταζε πάνω από το λιμάνι. Τα περισσότερα από όσα γνωρίζουμε για τον γιγαντιαίο Κολοσσό στηρίζονται στα όσα έγραψαν για αυτόν οι συγγραφείς του καιρού εκείνου. Κατασκευάστηκε από τον Χάρη, έναν μαθητή του περίφημου Έλληνα γλύπτη Λύσιππου. Σύμφωνα με τα όσα γράφει ένας συγγραφέας, για την κατασκευή του χρειάστηκαν 12,7 τόνοι μπρούντζου και 7,6 τόνοι σιδήρου.

Το τεράστιο άγαλμα είχε τραγικό τέλος. 66 χρόνια μετά την ολοκλήρωσή του, ένας βίαιος σεισμός σώριασε σε συντρίμια το άγαλμα μέσα στη θάλασσα. Ο Κολοσσός μετά τον καταστροφικό σεισμό έμεινε ανέπαφος για αιώνες. Αργότερα, το 653 μ.Χ. εισέβαλαν στη Ρόδο ισλαμικά στρατεύματα και άρπαξαν τον χαλκό για να τον μεταφέρουν στη Συρία. Εκεί λέγεται ότι ένας έμπορος αγόρασε τα φύλλα του χαλκού, τα φόρτωσε σε 900 καμήλες και τα μετέφερε στην έρημο για να τα λιώσει.

Ο Ήλιος της Βεργίνας (αλλιώς “Αστέρι της Βεργίνας”) είναι ένα σύμβολο που χρησιμοποιήθηκε ευρέως από τους Αρχαίους Έλληνες. Αν και ο Ήλιος της Βεργίνας είναι ένα σύμβολο Πανελλήνιο, έγινε διάσημος λόγω των Μακεδόνων, οι οποίοι το χρησιμοποιούν ως σύμβολο της δυναστείας Αργεαδών στο Βασίλειο της Μακεδονίας. Ο τυπικός Ήλιος της Βεργίνας, αποτελείται από 16 ακτίνες : οι 4 ακτίνες αντιπροσωπεύουν τα 4 στοιχεία της φύσης, ΓΗ – ΘΑΛΑΣΣΑ – ΦΩΤΙΑ – ΑΕΡΑΣ και οι υπόλοιπες 12 ακτίνες αντιπροσωπεύουν τους 12 Θεούς του Ολύμπου. Ο Ήλιος της Βεργίνας, κατά κυριότητα συμβολίζει κάτι το παρθένο. Γι’ αυτό και συνήθως βλέπουμε το αρχαίο αυτό Ελληνικό σύμβολο, στην παρθένο θεά Αθηνά. Σε αρκετές άλλες περιπτώσεις, μπορεί να ταυτοποιηθεί και με τον θεό Απόλλωνα. Η σημασία του συμβόλου δεν έχει αποσαφηνιστεί πλήρως. Πιθανότερη εκδοχή είναι πως ήταν το αστρικό θρησκευτικό σύμβολο των Ελλήνων Μακεδόνων το οποίο κοσμούσε τις ασπίδες τους και τα νομίσματα της εποχής.

Ο ήλιος στα αρχαία νομίσματα απεικονίστηκε και ως αστέρι ή δίσκος.

Οι δακτυλιοειδείς ηλιακές εκλείψεις απεικονίστηκαν ως δακτυλίδι.

Οι συνολικές ηλιακές εκλείψεις απεικονίστηκαν συχνά ως αστέρι ή ως ρόδα αλλά συχνά και ως μια «έκρηξη άστρου» με μια τρύπα στο κέντρο.

Αρίσταρχος Σάμιος(310 π.Χ.- 230 π.Χ.) – Κοπέρνικος(1473 μ.Χ. – 1543 μ.Χ.)

Ο Αρίσταρχος είναι ο πρώτος επιστήμων ο οποίος πρότεινε το ηλιοκεντρικό μοντέλο του Ηλιακού Συστήματος θέτοντας τον Ήλιο και όχι τη Γη στο κέντρο του γνωστού Σύμπαντος.

Ο Κοπέρνικος υποστήριξε την ηλιοκεντρική θεωρία, την άποψη δηλαδή ότι η Γη και τα άλλα σώματα του Ηλιακού Συστήματος περιστρέφονται γύρω από τον Ήλιο. Τα ίδια υποστήριξαν ο Κέπλερ και ο Γαλιλαίος(16^{ος} αι.).

Μέτρηση του Ερατοσθένη

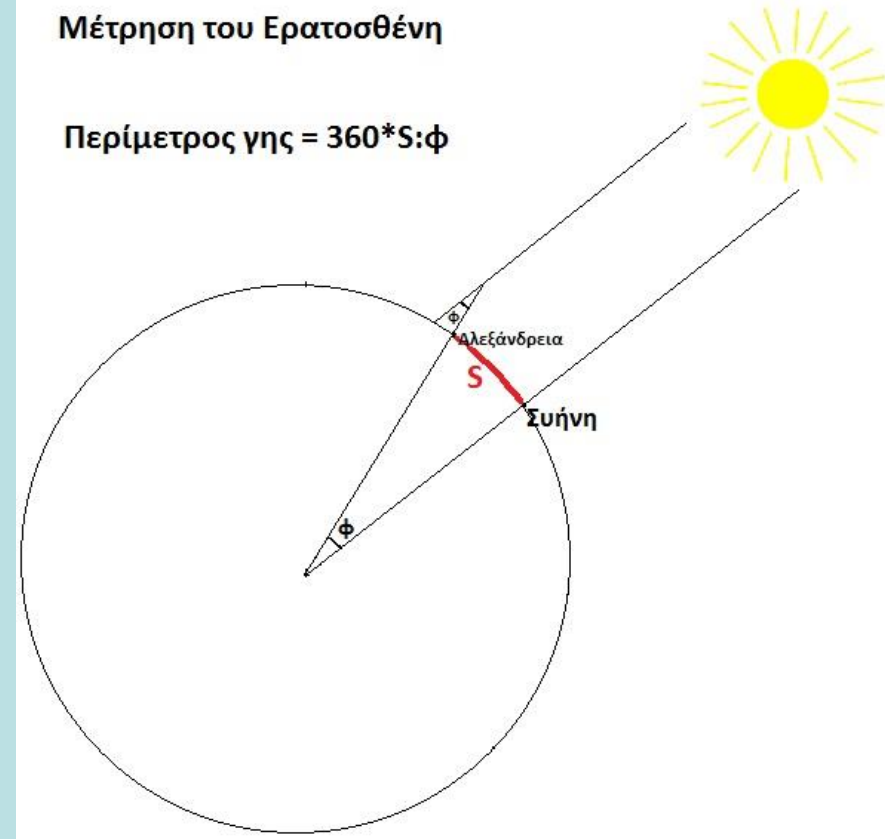
Το φως χρειάζεται 8,3 λεπτά να φτάσει από τον Ήλιο στη Γη.

Αστρονομική μονάδα οριζόταν ως η μέση απόσταση της Γης από τον Ήλιο. Είναι ίση με 149.597.870 χιλιόμετρα. Η πρώτη μέτρηση της απόστασης αυτής έγινε από τον Ερατοσθένη περίπου τον 3^ο αι. π.Χ. Μελετώντας τις εκλείψεις της Σελήνης εκτίμησε την απόσταση από τον Ήλιο στα 804 εκατομμύρια στάδια, δηλαδή περίπου 150 εκατομμύρια χιλιόμετρα, τιμή πολύ κοντά στην πραγματική.

Ένα από τα πιο σημαντικά πειράματα που πραγματοποιήθηκε στην ιστορία της ανθρωπότητας ήταν η μέτρηση της περιφέρειας της Γης από τον Ερατοσθένη τον 3 π.Χ. αιώνα. Ο Ερατοσθένης πληροφορήθηκε ότι στη Συήνη (σημερινό Ασουάν) ο ήλιος κατά το μεσημέρι του θερινού ηλιοστασίου ρίχνει τις ακτίνες του κάθετα στον ορίζοντα και φωτίζει τον πυθμένα ενός πηγαδιού. Την ίδια στιγμή στην Αλεξάνδρεια οι ακτίνες του ηλίου σχηματίζουν μια γωνία 7,2 μοιρών με την κατακόρυφο του τόπου. Στη συνέχεια μέτρησε την απόσταση Αλεξανδρείας - Συήνης και υπολόγισε, όπως φαίνεται στο σχήμα που ακολουθεί, με αξιοζήλευτη ακρίβεια την περιφέρεια της γης.

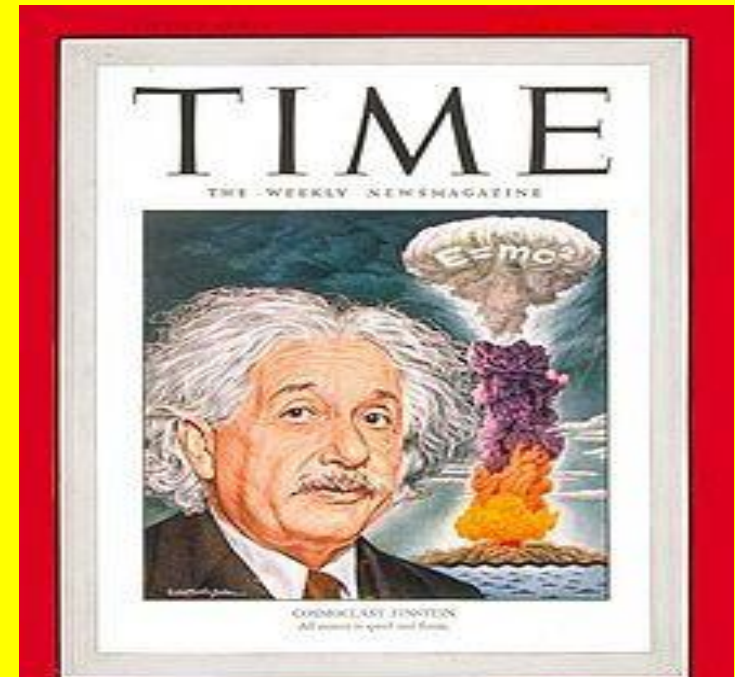
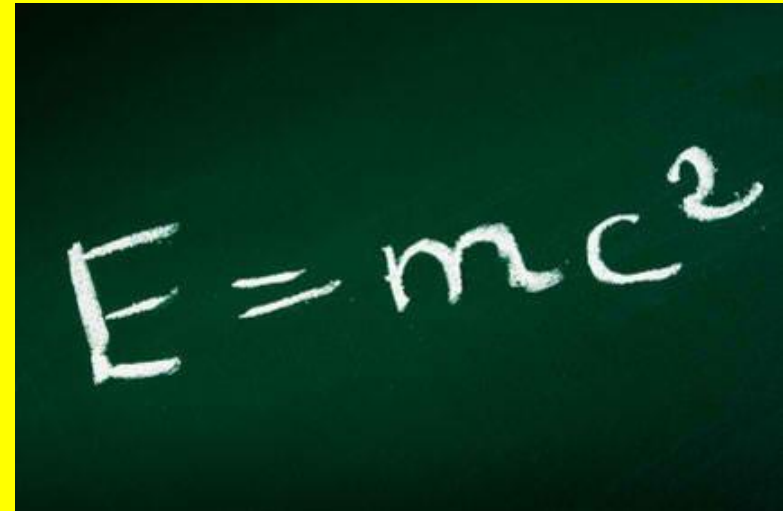
Μέτρηση του Ερατοσθένη

$$\text{Περίμετρος γης} = 360 \cdot S : \phi$$

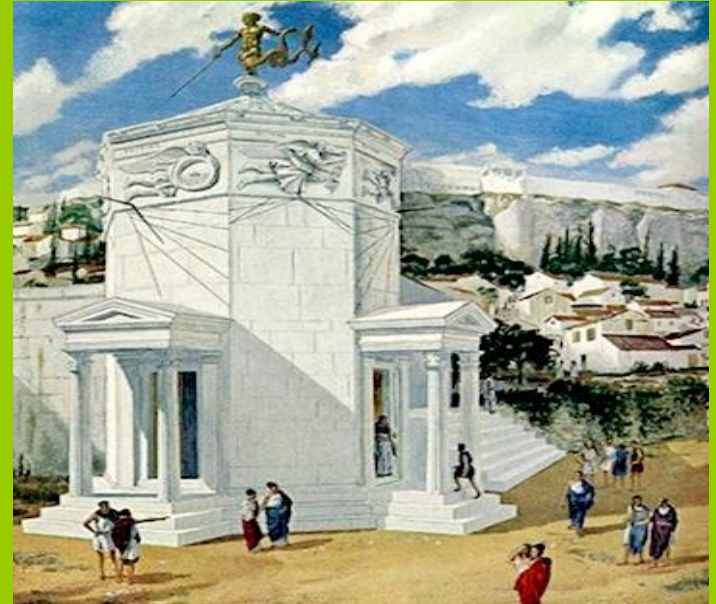
Μια εξίσωση σταρ: $E = mc^2$.

- Η $E = mc^2$ είναι η πιο φημισμένη εξίσωση όλων των εποχών. Έχει μπει στο εξώφυλλο του περιοδικού Time.
- Είναι ο τίτλος ενός θεατρικού έργου της Χάλι Φλάναγκαν. Ο Δαλάι Λάμα έχει δηλώσει ότι είναι «η μοναδική επιστημονική εξίσωση που γνωρίζω». Έχουν γραφτεί γι' αυτήν ποιήματα και τραγούδια.

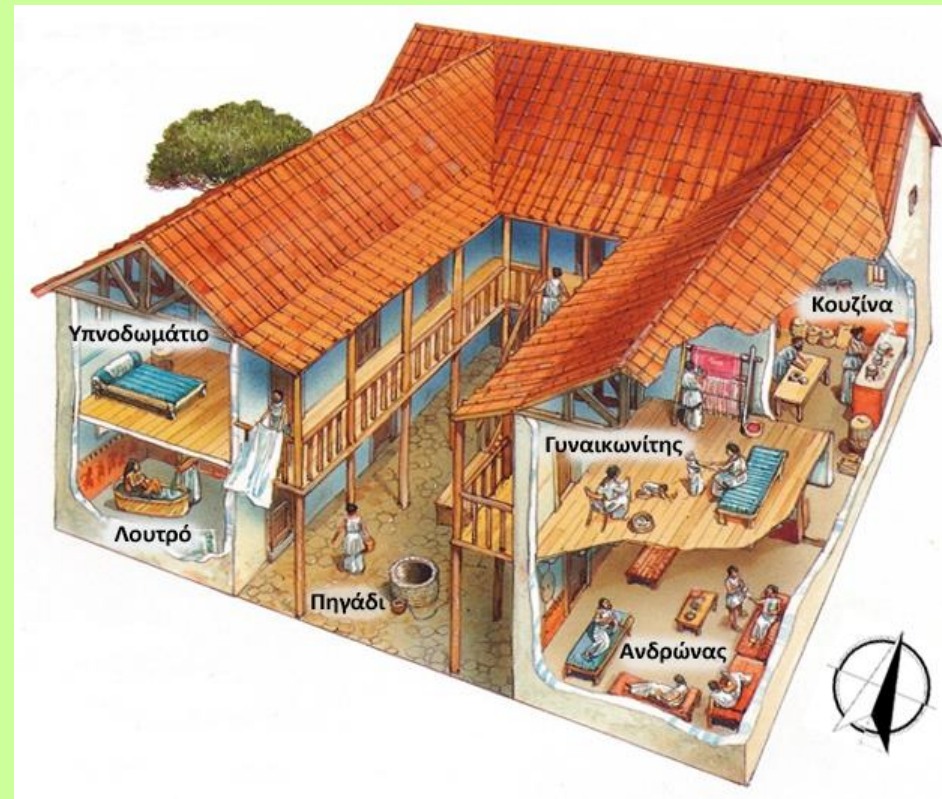
Το Ωρολόγιο του Κυρρήστου ή Πύργος των Ανέμων ή Αέρηδες (1^{ου} αι.π.Χ.)

- Το **Ηλιακό ρολόι** είναι συσκευή που μετρά τον χρόνο με βάση τη θέση της σκιάς που ρίχνει ο ήλιος πάνω σε ένα αντικείμενο.
- **Αέρηδες της πλάκας:** Ο αρχαιότερος μετεωρολογικός σταθμός του κόσμου που υπολόγιζε τον καιρό και την ώρα. Ένας οκταγωνικός πύργος 13.5 μέτρων, κατασκευασμένος από πεντελικό μάρμαρο.
- Κάτω από το γείσο της στέγης, απεικονίζονται οκτώ φτερωτοί ανάγλυφοι άνεμοι με τα σύμβολά τους. Κάτω από τους ανέμους ήταν μάλλον τοποθετημένα τα ηλιακά ρολόγια του μνημείου. Στο εσωτερικό υπήρχε υδραυλικό ρολόι για να υπολογίζουν την ώρα τις ανήλιες μέρες, αλλά και τις νύχτες.

Βιοκλιματική αρχιτεκτονική στην αρχαία Ελλάδα

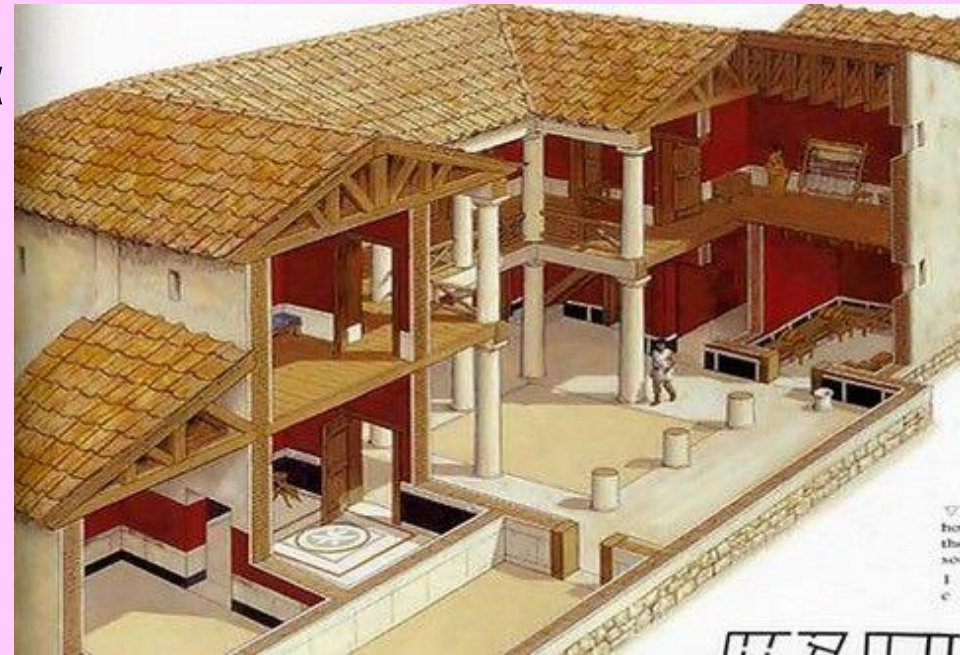
Τα σπίτια στην αρχαία Ελλάδα είχαν να αντιμετωπίσουν λίγο-πολύ τα προβλήματα που έχουν και τα δικά μας σήμερα, με βασικότερα τη ζέστη και το κρύο. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του **Ηλιακού σπιτιού του Σωκράτη**. Ο βόρειος τοίχος γινόταν παχύτερος και με τα ελάχιστα δυνατά ανοίγματα. Η είσοδος συνήθως βρισκόταν στην ανατολική και σπανιότερα στη νότια πλευρά. Στη βόρεια πλευρά του σπιτιού συνήθως φύτευαν κάποια αιθαλή δέντρα, όπως ελιές, ώστε με το φύλλωμά τους να εμποδίζουν τον χειμωνιάτικο κρύο βόρειο άνεμο να πέσει απ' ευθείας πάνω στο σπίτι. Στη νότια πλευρά συνήθως υπήρχαν φυλλοβόλα δένδρα, που τον χειμώνα χωρίς φύλλα δεν εμπόδιζαν τον ήλιο να ζεστάνει το σπίτι, ενώ το καλοκαίρι πρόσφεραν όλη τους τη σκιά.

Τυπικό αρχαιοελληνικό σπίτι προσανατολισμένο στον άξονα Βορρά-Νότου, με την είσοδο και τα κύρια δωμάτια στραμμένα στον Νότο για καλύτερη εκμετάλλευση της ηλιακής ενέργειας.

Τα σπίτια των Αθηναίων κατά τους αρχαίους χρόνους

Παραμένει αδιευκρίνιστο αν οι απόψεις του Σωκράτη στηρίζονταν στην πυθαγόρεια φιλοσοφία ή προέρχονταν μόνο από την εμπειρική παρατήρηση. Είναι πάντως γνωστό ότι ο μεγάλος δραματουργός Αισχύλος έλεγε ότι «μόνο οι πρωτόγονοι δεν γνωρίζουν τον τρόπο να κάνουν τα σπίτια τους να αντικρίζουν τον ήλιο τον χειμώνα».

Γοτθική αρχιτεκτονική

Σύμβολα του γοτθικού αρχιτεκτονικού σχεδίου αποτελούν οι αιχμηρές κυκλικές αψίδες σε συνδυασμό με σύνθετους κίονες, θόλους και παράθυρα μεγάλων διαστάσεων, συχνά διακοσμημένων με υαλουργήματα.

Στη γοτθική ζωγραφική μπορούμε να συμπεριλάβουμε και τα περίτεχνα υαλουργήματα (βιτρώ) που χρησιμοποιούνταν στα περισσότερα γοτθικά κτίσματα.

Τα πολύχρωμα βιτρώ χρησιμοποιήθηκαν και ως στοιχείο της αρχιτεκτονικής, καθώς επέτρεπαν τη δημιουργία ενός ιδιαίτερου φωτισμού στο εσωτερικό του κτιρίου.

Χαγιάτι

Μπαίνοντας στο εσωτερικό των σπιτιών των αρχών του αιώνα υπήρχε ένας χώρος σχετικά άδειος, το χαγιάτι.

Είναι ένας χώρος ημιυπαίθριος, πάντα στη νότια όψη του σπιτιού. Η κατασκευή του έγκειται στην εξασφάλιση ενός χώρου προς στον οποίο να ανοίγονται τα δωμάτια του σπιτιού για λιάσιμο και εξαερισμό.

Λιακωτό (στον Επιτάφιο του Ρίτσου)

- Μέρα Μαγιού μού
μίσεψες
μέρα Μαγιού σε χάνω
άνοιξη γιε που αγάπαγες
κι ανέβαινες απάνω
- Στο **λιακωτό** και κοιτάζεις
και δίχως να χορταίνεις
άρμεγες με τα μάτια σου
το φως της οικουμένης.

Το λιακωτό είναι το μέρος του
σπιτιού το οποίο το βλέπει ο ήλιος
και χρησιμεύει για καθιστικό.

Κυκλαδίτικη αρχιτεκτονική

Ο προσανατολισμός του σπιτιού είναι συνήθως νοτιοανατολικός ώστε το σπίτι να απολαμβάνει το φυσικό φως, ενώ οι τοίχοι έχουν πάχος 60-80εκ. ώστε να διασφαλίζεται η επιθυμητή θερμοκρασία. Τα ανοίγματα για τον ίδιο λόγο είναι μικρά, ενώ στη βόρεια πλευρά υπάρχει σχεδόν πάντα ένα άνοιγμα για να δροσίζεται το σπίτι το καλοκαίρι από τα μελτέμια αλλά και για να μην μπαίνει ο κρύος αέρας το χειμώνα. Επιπλέον το λευκό χρώμα των τοίχων περιορίζει την απορρόφηση θερμότητας.

Βιοκλιματικά σπίτια

Ο βιοκλιματικός σχεδιασμός κτιρίων ή βιοκλιματική αρχιτεκτονική αφορά τον σχεδιασμό κτιρίων και χώρων με σκοπό την εξασφάλιση συνθηκών θερμικής και οπτικής άνεσης, αξιοποιώντας την ηλιακή ενέργεια και άλλες ανανεώσιμες πηγές, αλλά και τα φυσικά φαινόμενα του κλίματος.

Η γενικότερη αρχή του βιοκλιματικού σχεδιασμού ορίζει ότι η νότια πλευρά του κτιρίου πρέπει να χρησιμοποιείται για παθητική ηλιακή θέρμανση, ενώ αντίθετα η βόρεια για προστασία από τους ανέμους και ανάσχεση της θερμότητας. Καταλληλότερο σχήμα για την κατοικία είναι το επίμηκες κατά τον άξονα ανατολής-δύσης, διότι προσφέρει μεγαλύτερη επιφάνεια προς τον νότο για συλλογή της ηλιακής θερμότητας τους χειμερινούς μήνες.

Φωτοβολταϊκά

Είναι τα συστήματα συγκέντρωσης της ηλιακής ενέργειας και της μετατροπής της σε ηλεκτρική. Η ηλιακή ενέργεια που προσπίπτει στη Γη καθημερινά αρκεί να τροφοδοτήσει όλες τις ανάγκες της ανθρωπότητας σε ηλεκτρικό ρεύμα για πολλές μέρες.

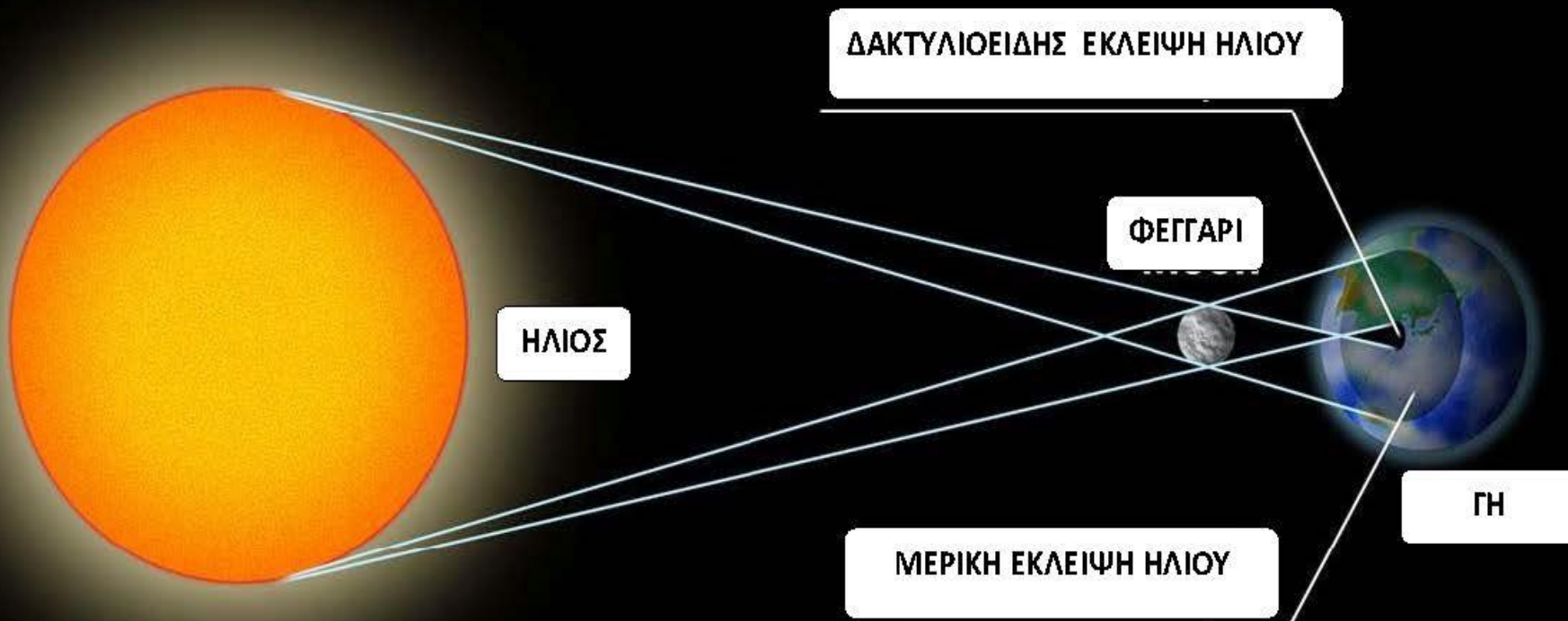

Έκλειψη Ηλίου

Έκλειψη ηλίου ονομάζεται το φαινόμενο κατά το οποίο η Σελήνη παρεμβάλλεται ανάμεσα στον Ήλιο και τη Γη, με αποτέλεσμα ορισμένες περιοχές της Γης να δέχονται λιγότερο φως από ό,τι συνήθως. Μπορεί να είναι μερική ή ολική.

Κάθε έτος πραγματοποιούνται τουλάχιστον δύο εκλείψεις Ηλίου, ενώ ο μέγιστος αριθμός εκλείψεων Ηλίου που μπορεί να πραγματοποιηθεί σε ένα έτος είναι 5.

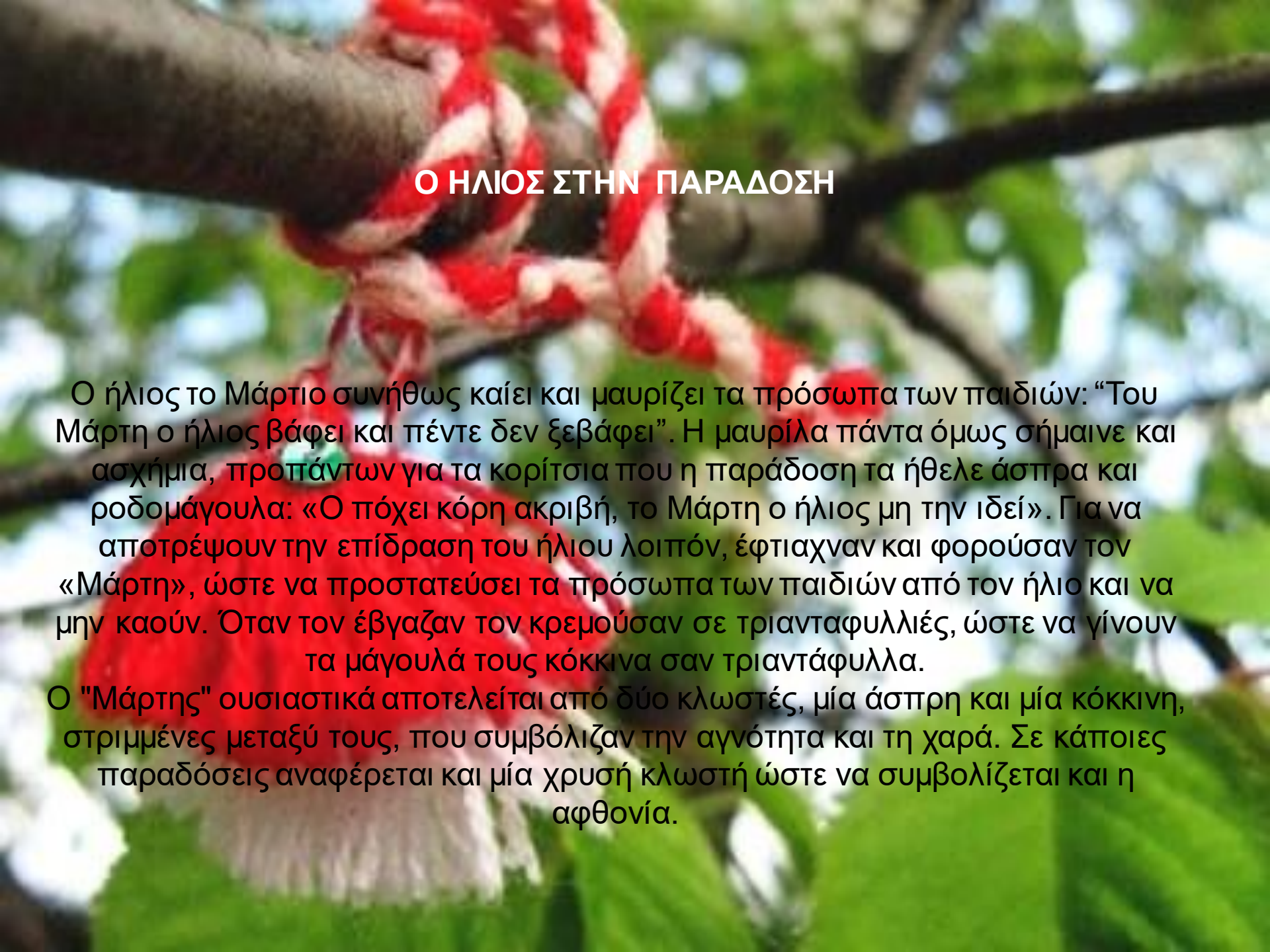

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΔΟΞΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Η αρχαία δοξασία για την προσωποποίηση του ήλιου διατηρείται και σήμερα. Ο ήλιος είναι ένας ωραίος νέος που τρέχει όλη μέρα χωρίς τροφή, και το βράδυ τρώει και πίνει μέχρι κορεσμού (πέντε φούρνους ψωμι και δέκα στέρνες νερό). Από την ιδέα της προσωποποίησης του ηλίου προέκυψε η πρόληψη ότι, από λόγους σεβασμού, δεν πρέπει κανείς να ουρεί αντίκρυ στον ήλιο, γιατί δήθεν προσβάλλεται από ίκτερο (ηλιοκρούγεται), κατά μεταφορά του χρώματος.

Όσες προλήψεις αφορούν τον ήλιο αναφέρονται κυρίως στη δύση του, γιατί την ακολουθεί σκοτάδι, και κατά δεύτερο λόγο στην έκλειψή του, που φέρνει το σκοτάδι και κατ' αναλογία προμηνύει καταστροφές. Για τούτο θεωρείται πως ό,τι γεννιέται, άνθρωπος ή ζώο, κατά τη δύση του ηλίου δεν προκόβει, αντίθετα με ό,τι γεννιέται κατά την ανατολή. Κακό θεωρείται να σκουπίζει κανείς κατά τη δύση του ηλίου. Αν κάποιος δώσει ξίδι από το σπίτι του μετά τη δύση, το υπόλοιπο θα ξινίσει.

Η έκλειψη ηλίου και σελήνης θεωρείται ότι προμηνύει πόλεμο και αιματοχυσία.

Ο ΗΛΙΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Ο ήλιος το Μάρτιο συνήθως καίει και μαυρίζει τα πρόσωπα των παιδιών: “Του Μάρτη ο ήλιος βάφει και πέντε δεν ξεβάφει”. Η μαυρίλα πάντα όμως σήμαινε και ασχήμια, προπάντων για τα κορίτσια που η παράδοση τα ήθελε άσπρα και ροδομάγουλα: «Ο πόχει κόρη ακριβή, το Μάρτη ο ήλιος μη την ιδεί». Για να αποτρέψουν την επίδραση του ήλιου λοιπόν, έφτιαχναν και φορούσαν τον «Μάρτη», ώστε να προστατεύσει τα πρόσωπα των παιδιών από τον ήλιο και να μην καούν. Όταν τον έβγαζαν τον κρεμούσαν σε τριανταφυλλιές, ώστε να γίνουν τα μάγουλά τους κόκκινα σαν τριαντάφυλλα.

Ο "Μάρτης" ουσιαστικά αποτελείται από δύο κλωστές, μία άσπρη και μία κόκκινη, στριμμένες μεταξύ τους, που συμβόλιζαν την αγνότητα και τη χαρά. Σε κάποιες παραδόσεις αναφέρεται και μία χρυσή κλωστή ώστε να συμβολίζεται και η αφθονία.

ΓΝΩΣΤΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

1) Δεν έχω στον ήλιο μοίρα= Δεν έχω κανένα στήριγμα.

2) Μια θέση στον ήλιο= Συνθήκες που επιτρέπουν σε κάποιον να ζήσει μια αξιοπρεπή ζωή.

3) Ζει πίσω από τον ήλιο= Ζει απομονωμένος.

4) Με πιάνει ο ήλιος= Σκουραίνει εύκολα η επιδερμίδα μου με την έκθεση στον ήλιο.

5) Δανείζεις φως στον ήλιο= Κάνεις άσκοπα και περιττά πράγματα.

6) Ηλίου φαεινότερον= Πάρα πολύ φανερό.

7) Ήλιος με δόντια= Χειμωνιάτικος ήλιος με πολύ κρύο.

8) Με τον ήλιο τα μπάζω, με τον ήλιο τα βγάζω, τι έχουν τα έρμα και ψοφάνε= Δεν προκόβει αυτός που ξεκινά αργά τη δουλειά του και την τελειώνει νωρίς.

9) Ανάβει τον λύχνο να δει τον ήλιο= Δεν μπορεί να διακρίνει τα ολοφάνερα πράγματα.

10) Βαρεί του ήλιου πετρίές= Κάνει μεγάλη προσπάθεια, αλλά μάταιη.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

- 1) Ο ύπνος θρέφει τα μωρά κι ο ήλιος τα μοσχάρια.
- 2) Σπίτι που δεν το βλέπει ο ήλιος, το βλέπει ο γιατρός.
- 3) Άσπρος ήλιος, μαύρη μέρα.
- 4) Ήλιος και βροχή παντρεύονται οι φτωχοί, ήλιος και φεγγάρι παντρεύονται οι γαϊδάροι.
- 5) Του Μάρτη ο ήλιος βάφει και πέντε μήνες δεν ξεβάφει.
- 6) Ξέρανε το χορτάρι σου όσο καίει ο ήλιος= Εκμεταλλεύσου την ευκαιρία όσο την έχεις.
- 7) Είδα τον ήλιο πρωτύτερα από σένα= Έχω πείρα.
- 8) Κάλλιο να δω σκυλί λυσσασμένο παρά ζεστό ήλιο τον Γενάρη.

ΦΡΑΣΕΙΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

- 1) Ήλιος ουκ αν υπερβήσεται μέτρα= Ακόμα και ο ήλιος δεν μπορεί να υπερβεί τα μέτρα. ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ
- 2) Αν δε θες να χάσεις τα μάτια και το μυαλό σου, να ακολουθείς τον ήλιο περπατώντας στη σκιά. ΝΙΤΣΕ
- 3) Ο έρωτας και η λογική μοιάζουν με τον ήλιο και το φεγγάρι. Όταν ανατέλλει το ένα, δύει το άλλο. ΚΙΚΕΡΩΝ
- 4) Στον ουρανό δεν υπάρχουν δύο ήλιοι ούτε στη γη δύο κυρίαρχοι. ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
- 5) Να είσαι ο ήλιος και όλοι θα σε βλέπουν. ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΙ
- 6) Περισσότεροι προσκυνούν τον ήλιο όταν ανατέλλει παρά όταν δύει. ΠΟΜΠΗΙΟΣ
- 7) Όταν ο ήλιος δύσει, όλοι κλείνουν τις πόρτες. Το ίδιο και όταν ένας ισχυρός ξεπέσει. ΣΑΙΞΠΗΡ

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Κλειδώνω, μανταλώνω,
τον κλέφτη βρίσκω μέσα.

Αχτίνες έχω,
ρόδες δεν έχω
και όμως τρέχω.

Ένα ταψάκι βούτυρο,
όλο τον κόσμο αλείφει.

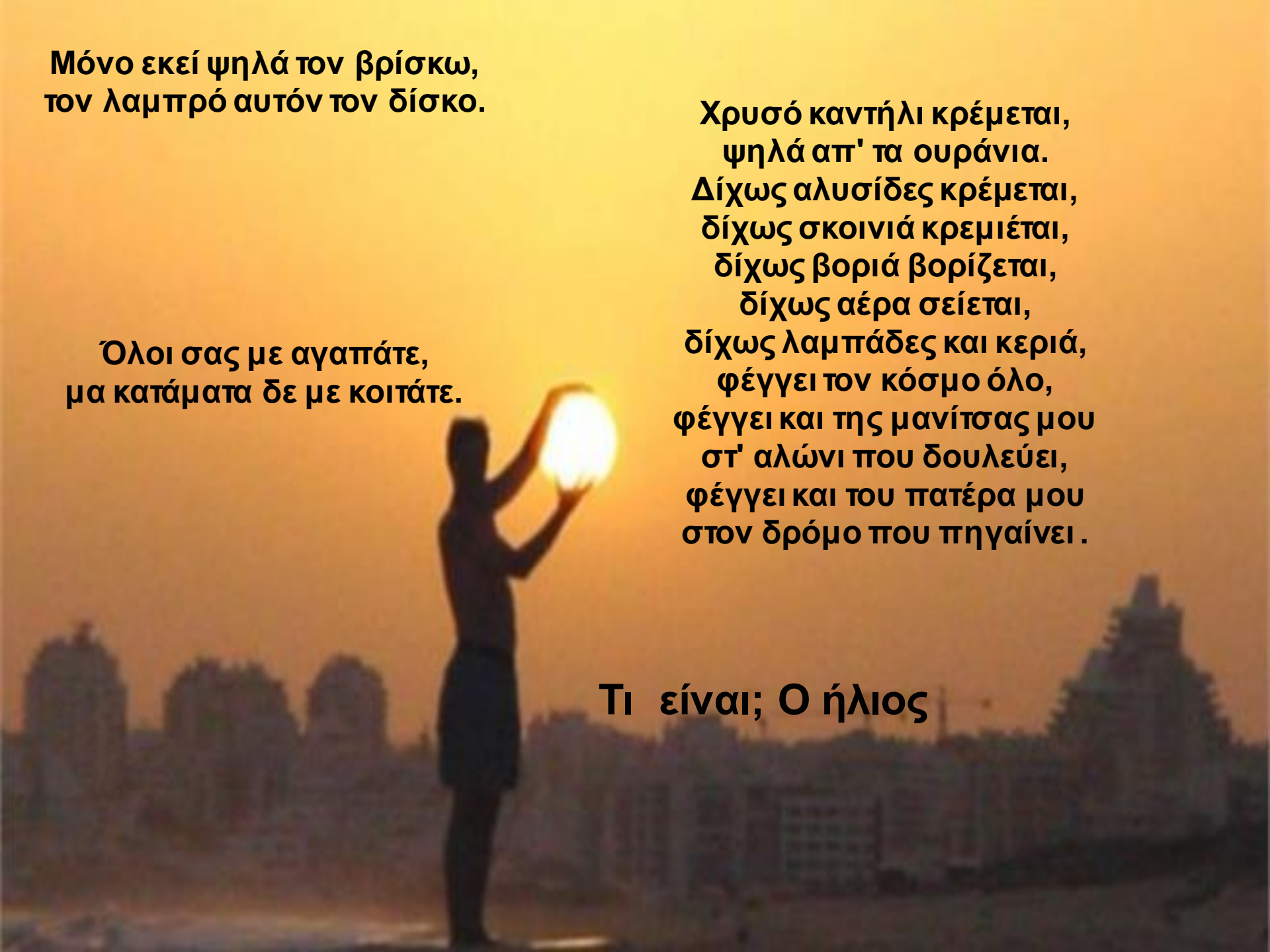
Μ' ένα πιάτο μέλι,
όλος ο κόσμος χορταίνει.

Μόνο εκεί ψηλά τον βρίσκω,
τον λαμπρό αυτόν τον δίσκο.

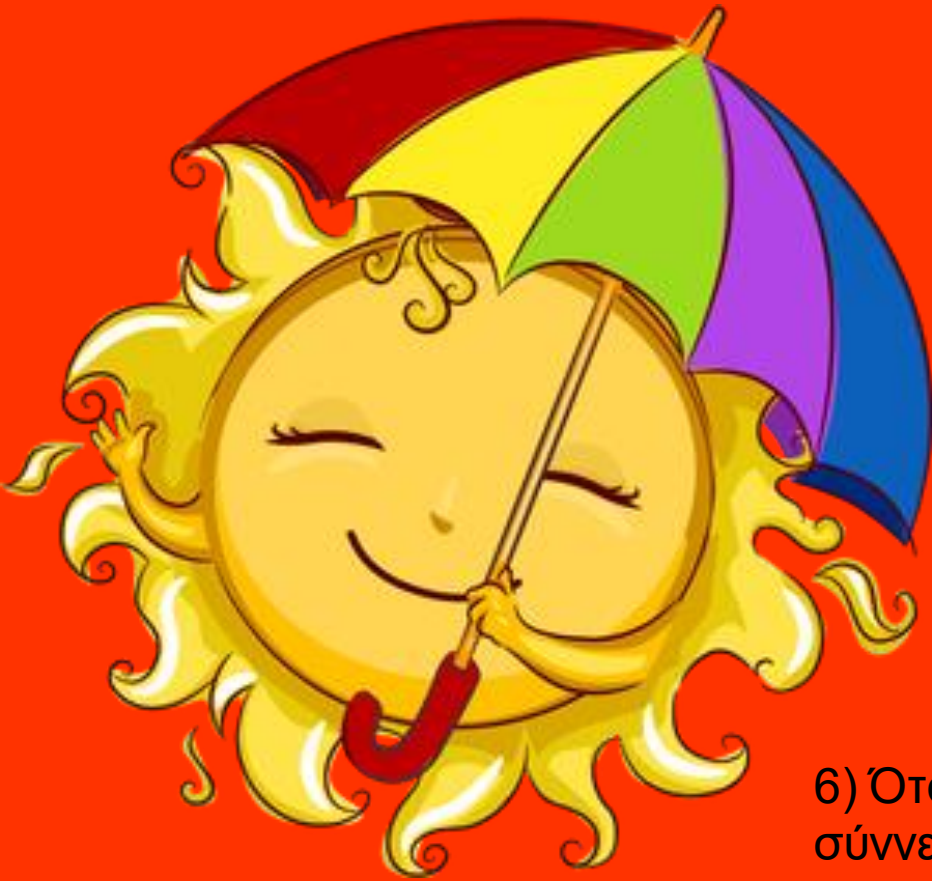
Όλοι σας με αγαπάτε,
μα κατάματα δε με κοιτάτε.

Χρυσό καντήλι κρέμεται,
ψηλά απ' τα ουράνια.
Δίχως αλυσίδες κρέμεται,
δίχως σκοινιά κρεμιέται,
δίχως βοριά βορίζεται,
δίχως αέρα σείεται,
δίχως λαμπάδες και κεριά,
φέγγει τον κόσμο όλο,
φέγγει και της μανίτσας μου
στ' αλώνι που δουλεύει,
φέγγει και του πατέρα μου
στον δρόμο που πηγαίνει .

Τι είναι; Ο ήλιος

Ο ΗΛΙΟΣ ΣΤΗ ΛΑΪΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ

- 1) Ήλιος που καίει πολύ προμηνύει βροχή.
- 2) Μικρό στέμμα γύρω από τον ήλιο προμηνύει πιθανή βροχή.
- 3) Όταν γύρω από τον ήλιο υπάρχει μαύρος κύκλος αρκετά φαρδύς, έρχεται θύελλα.
- 4) Ήλιος που δύει σε κόκκινο ουρανό προμηνύει άνεμο.
- 5) Ήλιος που δύει το χειμώνα σε χρώμα ώχρας προμηνύει καλοκαιρία.
- 6) Όταν ο ήλιος ανατέλλει μέσα σε κόκκινο σύννεφο, θα βρέξει την ίδια μέρα ή στις επόμενες.

7) Ήλιος που ανατέλλει ή δύει ζεστός με κόκκινες ακτίνες προμηνύει πολυήμερους ανέμους.

Ο Βοριάς και ο Ήλιος (μύθος του Αισώπου)

Ο Βοριάς κι ο Ήλιος (Μύθος Αισώπου)

Μια φορά, ο Ήλιος κι ο Βοριάς έπιασαν μια μεγάλη συζήτηση για το ποιος από τους δυο ήταν ο δυνατότερος.

- Εγώ, έλεγε ο Ήλιος.

- Όχι, εγώ, έλεγε ο Βοριάς.

Κι είχαν τόσο πείσμα, ώστε κανένας τους δεν υποχωρούσε μπροστά στον άλλον. Έτσι όμως, δεν έβγαινε συμπέρασμα, ούτε θα 'βγαινε ποτέ, τόσο πεισματάρηδες που ήταν κι οι δυο τους.

- Σου προτείνω ένα στοίχημα! είπε τέλος ο Βοριάς.

- Τι στοίχημα; ρώτησε ο Ήλιος.

- Να διαλέξουμε στην τύχη έναν άνθρωπο κι όποιος από τους δυο μας καταφέρει και τον γδύσει, εκείνος θα 'ναι ο δυνατότερος .

- Το δέχομαι το στοίχημα! είπε ο Ήλιος.

Σε λίγο, φάνηκε στον κάμπο ένας άνθρωπος, που πήγαινε ολομόναχος.

Άρχισε τότε ο Βοριάς να φυσάει δυνατά.

Ο διαβάτης έσκυψε το κεφάλι του και σταύρωσε τα χέρια του πάνω στο στήθος, για να προφυλαχτεί από τον αέρα.

Ο Βοριάς φύσηξε πιο δυνατά κι ο διαβάτης κούμπωσε το ρούχο του κι επειδή ο Βοριάς δυνάμωνε το φύσημά του, ο καημένος ο άνθρωπος έβγαλε μια μάλλινη κουβέρτα, που την κουβαλούσε σ' ένα σακί, και τυλίχτηκε μ' αυτήν, για να μην ξεπαγιάσει.

Όσο πιο δυνατά φυσούσε ο Βοριάς, τόσο πιο σφιχτά τυλιγότανε στην κουβέρτα του ο διαβάτης.

Στο τέλος, ο Βοριάς βαρέθηκε κι έπαψε να φυσάει. Γύρισε στον Ήλιο και του είπε:

- Η σειρά σου τώρα να δοκιμάσεις να τον γδύσεις.

Ο Ήλιος πρόβαλε στον ουρανό, μόλις σταμάτησε να φυσάει ο Βοριάς, κι αμέσως ο διαβάτης έβγαλε από πάνω του την κουβέρτα και την έβαλε στο σακί.

Δυνάμωσε τη λάμψη του ο Ήλιος κι ο διαβάτης ξεκούμπωσε το ρούχο του.

Αλλά ο Ήλιος δυνάμωνε όλο και πιο πολύ τη λάμψη του κι ο διαβάτης, που είχε αρχίσει να ιδρώνει, άρχισε να βγάζει ένα-ένα τα ρούχα του, ώσπου, στο τέλος απόμεινε ολόγυμνος και κοιτούσε δεξιά κι αριστερά, μήπως δει κανένα δέντρο για να πάει να ξαπλώσει στον ίσκιο του.

Επειδή όμως δεν έβρισκε δέντρο, έπεσε στο ποτάμι, που περνούσε εκεί κοντά κι έμεινε στο νερό, ώσπου ο Ήλιος, σιγά-σιγά, λιγόστεψε τη λάμψη του.

- Εσύ είσαι ο δυνατότερος! παραδέχτηκε ο Βοριάς, αποχαιρετώντας τον Ήλιο.

Ο λαγός που πολέμησε τον Ήλιο (Ινδιάνικος Μύθος από τα Δυτικά Βραχώδη Όρη)

Ήταν κάποτε ένας λαγός που είχε γεννηθεί με τρία πόδια. Για να μπορεί να κινείται γρήγορα, είχε φτιάξει ένα τέταρτο πόδι από ξύλο το οποίο και φορούσε συνεχώς. Τον καιρό εκείνο ο Ήλιος έκαιγε πολύ. Μια μέρα ο λαγός σκέφτηκε να ανακαλύψει γιατί καίει τόσο πολύ ο Ήλιος.

Έτσι αποφάσισε να ταξιδέψει με προορισμό την ανατολή, εκεί δηλαδή που πρόβαλε ο Ήλιος κάθε πρωί. Καθώς προχωρούσε η ζέστη γινόταν όλο και πιο δυσβάσταχτη.

Παρατηρώντας όμως γύρω του τη φύση, ανακάλυψε ότι το μόνο πράγμα που παρέμενε δροσερό ήταν οι κάκτοι. Έτσι σκέφτηκε το εξής κόλπο: Την ημέρα έφτιαχνε ένα σπίτι από κάκτους και καθόταν μέσα του. Το δε βράδυ συνέχιζε το ταξίδι του προς την ανατολή.

Μέρες πολλές πέρασαν και τελικά έφτασε στο σημείο που εμφανίζεται ο Ήλιος. Ο έξυπνος λαγός κάθισε κάτω να ξεκουραστεί έχοντας όμως δίπλα του το τόξο και τα βέλη του. Πράγματι σε λίγη ώρα ο Ήλιος μισοφάνηκε στον ορίζοντα. Τότε ο λαγός με γρήγορες κινήσεις τού έριξε ένα βέλος που βρήκε τον Ήλιο στην καρδιά και τον λάβωσε. Στάθηκε τότε ο λαγός πάνω από τον λαβωμένο Ήλιο και είπε:

- Από το λευκό των ματιών σου θα γίνουν τα σύννεφα. Από το μαύρο των ματιών σου θα γίνει ο ουρανός. Από τα νεφρά σου θα γίνουν τα αστέρια. Το συκώτι σου θα γίνει το φεγγάρι και η καρδιά σου το σκοτάδι. Όσο για σένα δεν θα ξαναείσαι ποτέ τόσο καυτός αφού από δω και εμπρός θα είσαι μόνο ένα μεγάλο άστρο. Όπως τα είπε ο λαγός έτσι έγιναν και ο Ήλιος ποτέ δεν έγινε τόσο καυτός. Όσο για τους απογόνους του λαγού, όλοι έχουν καφέ κηλίδες στα πόδια και στα αυτιά τους, όπως ο πρόγονός τους που καψαλίστηκε στα σημεία αυτά καθώς πήγαινε να συναντήσει τον Ήλιο.

Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Η ΣΕΛΗΝΗ (παραμύθι)

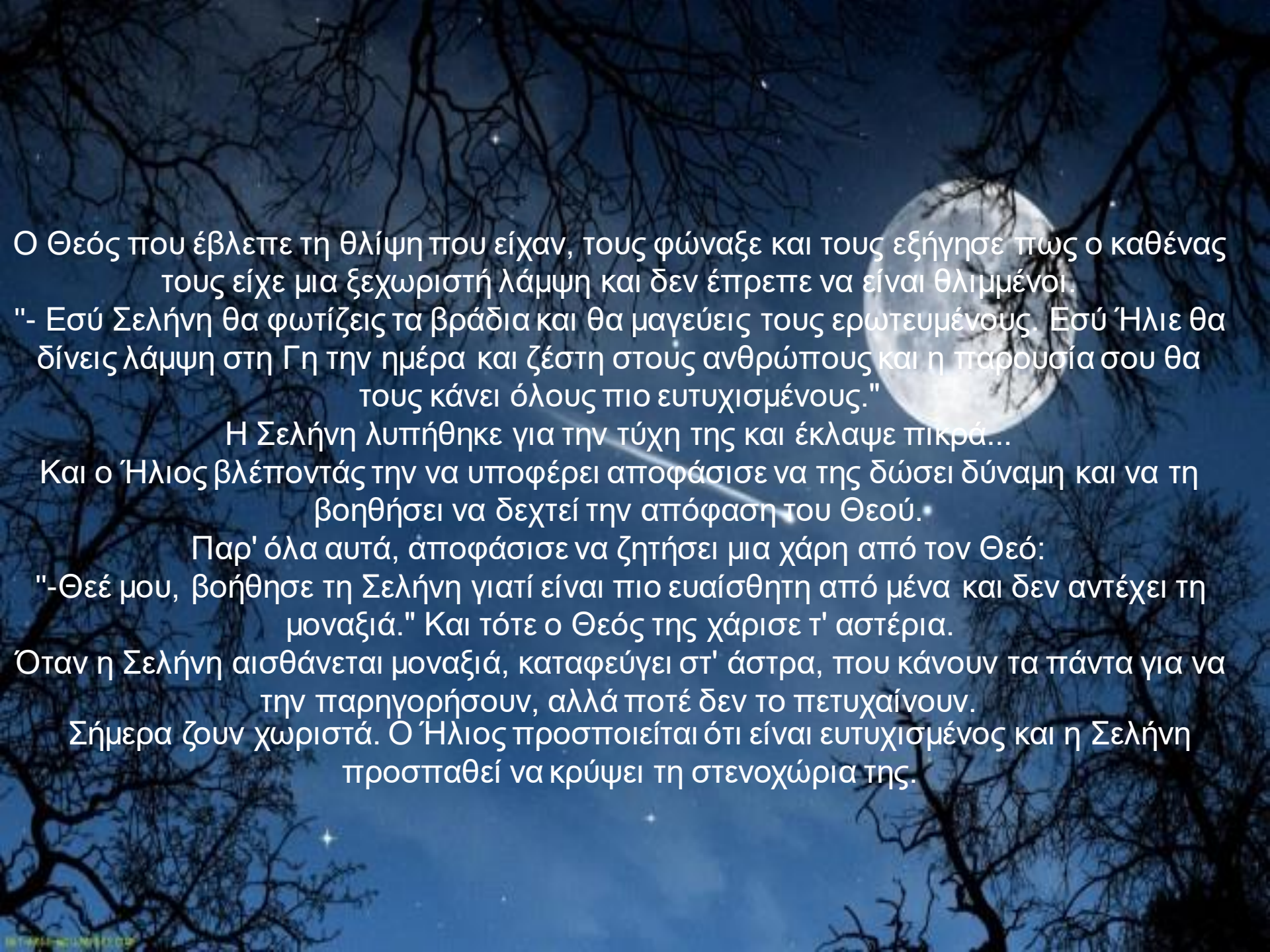
Όταν ο Ήλιος και η Σελήνη συναντήθηκαν για πρώτη φορά, ερωτεύτηκαν με την πρώτη ματιά και ξεκίνησε μια μεγάλη αγάπη.

Ο κόσμος ακόμα δεν είχε δημιουργηθεί και την ημέρα που ο Θεός αποφάσισε να τον φτιάξει, τους έδωσε το φως τους.

Αποφασίστηκε ότι ο Ήλιος θα φώτιζε τη μέρα και η Σελήνη τη νύχτα. Και έτσι θα ζούσαν χώρια.

Με αυτή την απόφαση, πλημμύρισαν από στενοχώρια, γιατί κατάλαβαν πως θα ζούσαν χωριστά.

Η Σελήνη παρ' όλη τη λάμψη της άρχισε να απομονώνεται και ο Ήλιος από την πλευρά του, παρ' όλο που είχε κερδίσει τον τίτλο του "Βασιλιά των Αστέρων", δεν ήταν ευτυχισμένος.

Ο Θεός που έβλεπε τη θλίψη που είχαν, τους φώναξε και τους εξήγησε πως ο καθένας τους είχε μια ξεχωριστή λάμψη και δεν έπρεπε να είναι θλιμμένοι.
"- Εσύ Σελήνη θα φωτίζεις τα βράδια και θα μαγεύεις τους ερωτευμένους. Εσύ Ήλιε θα δίνεις λάμψη στη Γη την ημέρα και ζέστη στους ανθρώπους και η παρουσία σου θα τους κάνει όλους πιο ευτυχισμένους."

Η Σελήνη λυπήθηκε για την τύχη της και έκλαψε πικρά...
Και ο Ήλιος βλέποντάς την να υποφέρει αποφάσισε να της δώσει δύναμη και να τη βοηθήσει να δεχτεί την απόφαση του Θεού.

Παρ' όλα αυτά, αποφάσισε να ζητήσει μια χάρη από τον Θεό:

"-Θεέ μου, βοήθησε τη Σελήνη γιατί είναι πιο ευαίσθητη από μένα και δεν αντέχει τη μοναξιά." Και τότε ο Θεός της χάρισε τ' αστέρια.

Όταν η Σελήνη αισθάνεται μοναξιά, καταφεύγει στ' άστρα, που κάνουν τα πάντα για να την παρηγορήσουν, αλλά ποτέ δεν το πετυχαίνουν.

Σήμερα ζουν χωριστά. Ο Ήλιος προσποιείται ότι είναι ευτυχισμένος και η Σελήνη προσπαθεί να κρύψει τη στενοχώρια της.

Ο ΗΛΙΟΣ ΣΤΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

ΣΤΑΡΟΧΩΡΑΦΟ ΜΕ ΘΕΡΙΣΤΗ, Βίνσεντ Βαν Γκογκ

ΗΛΙΟΣ, Elzbieta Mozyro

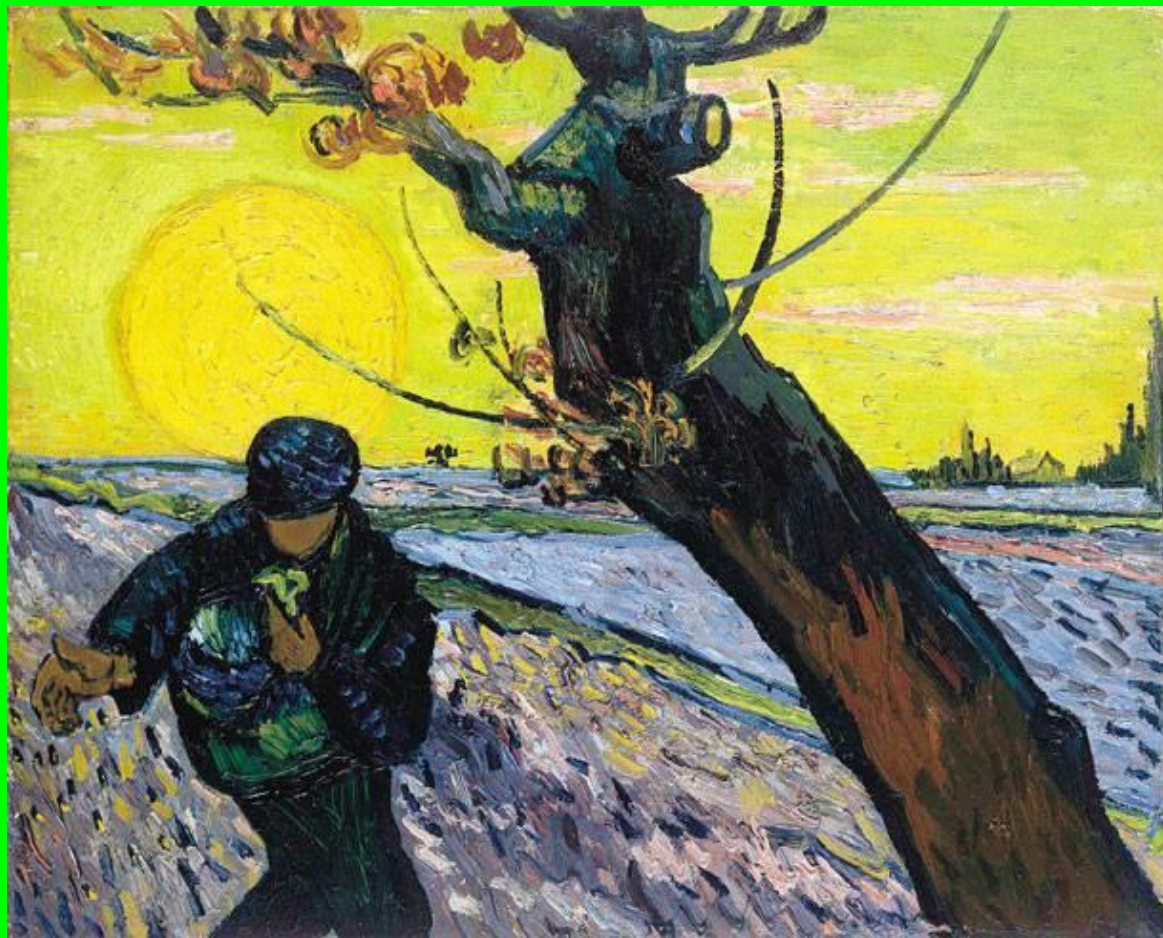
ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΗΛΙΟΣ, Χουάν Μιρό

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ, Τζορτζόνε

ΛΙΜΑΝΙ ΤΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ, Κλοντ Λορέν

ΣΠΟΡΕΑΣ ΤΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ, Βίνσεντ Βαν Γκογκ

ADRIANO GALASSO

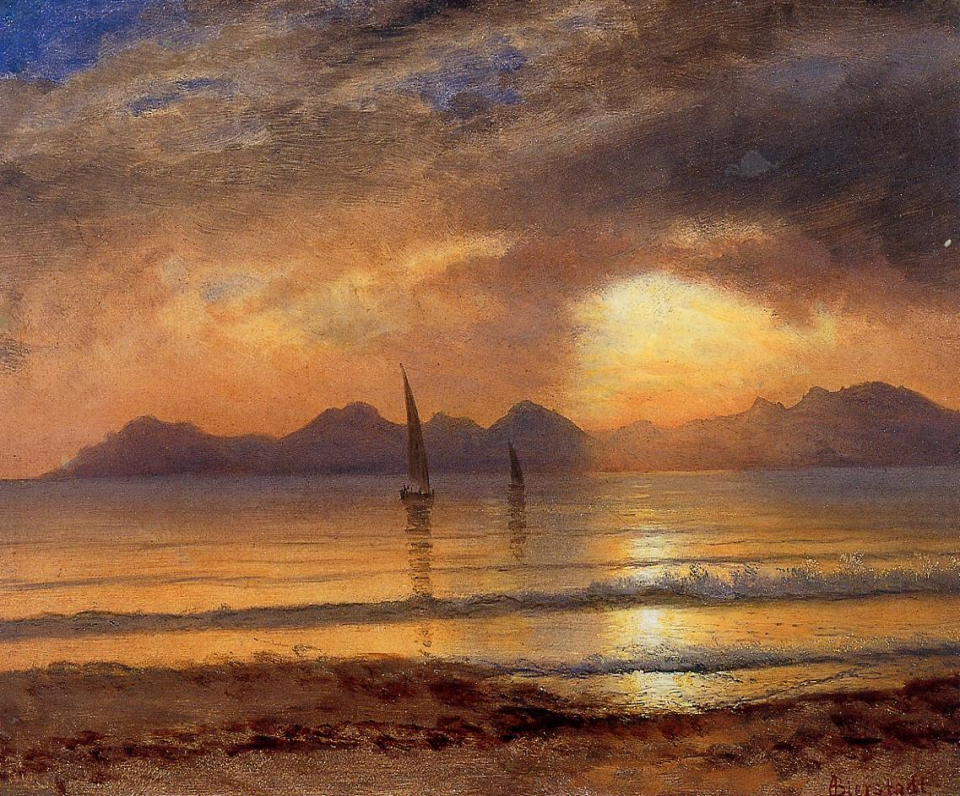

Η ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, Φρανσουά Μπουσέ

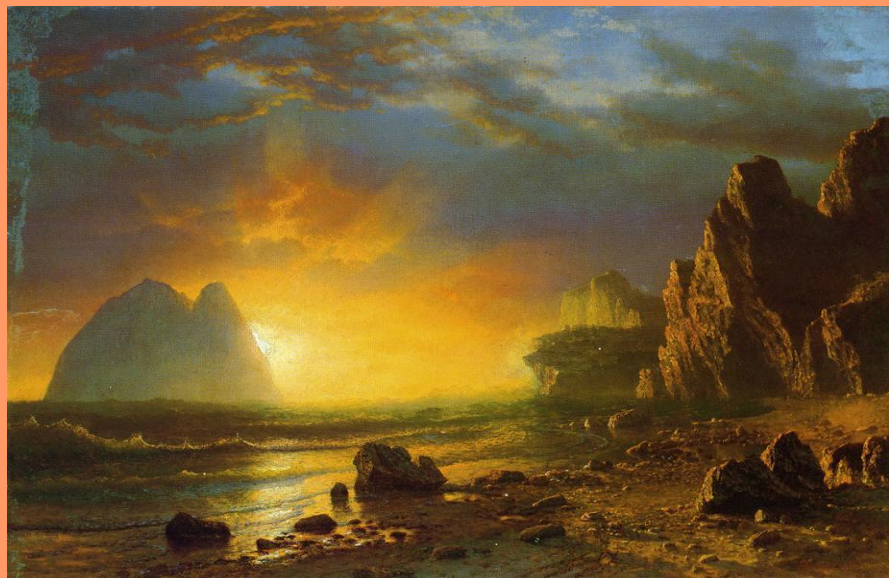
ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΦΩΣ, Α. Hodyukov

Α. ΧΟΔΥΚΟΒ

A. BIERSTADT

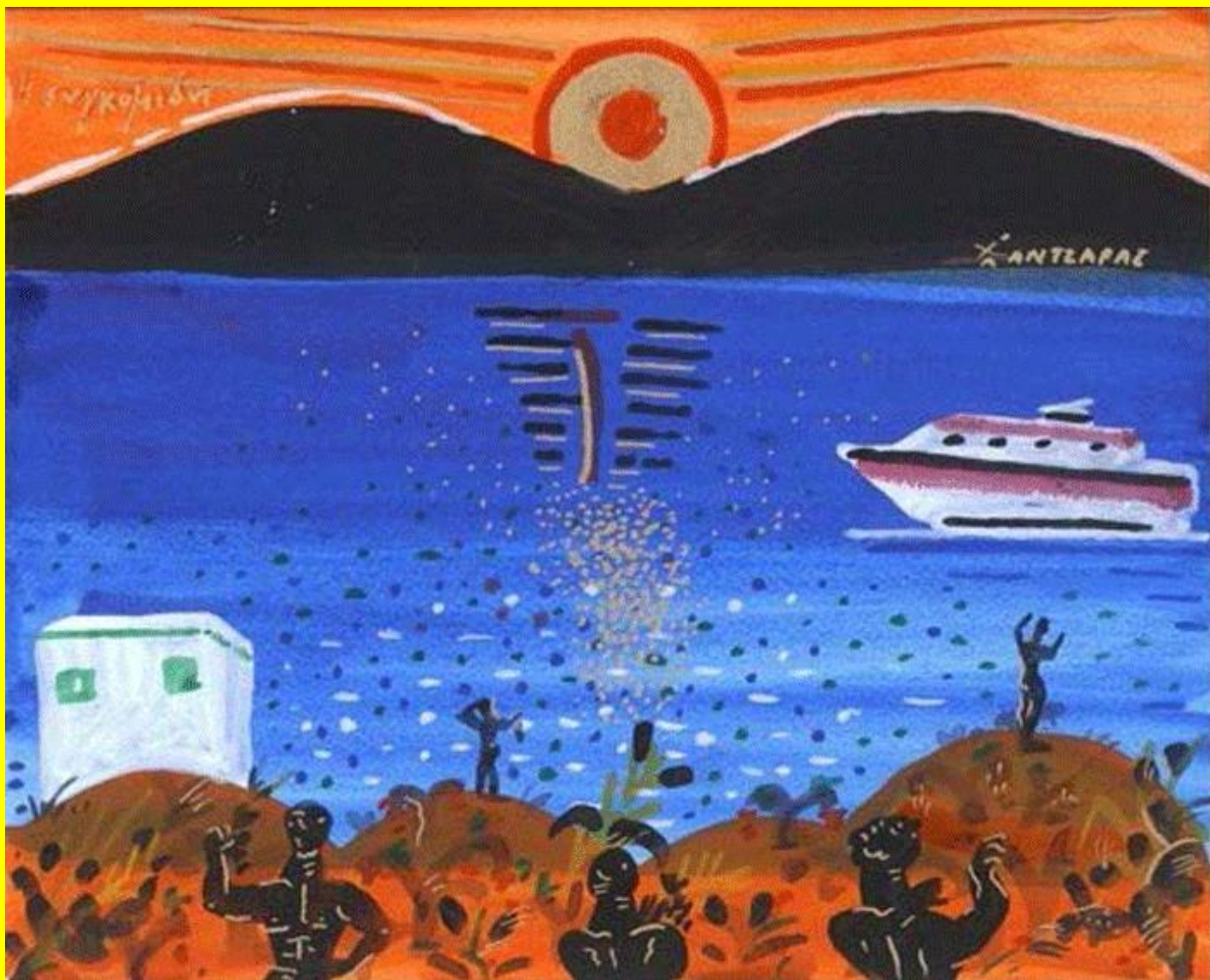
Ο ΑΝΑΤΕΛΛΩΝ ΗΛΙΟΣ, Κλωντ Μονέ

SUNSET IN VENICE, Κλωντ Μονέ

ΣΟΦΙΑ Ο ΗΛΙΟΣ ΜΟΥ, Χέρμαν Μπλάουτ

ΗΛΙΟΣ, Απόστολος Χαντζάρας

Ιωάννης Ακαμιωτάκης (Ζωγραφική με άμμο)

Τάνια Θεοδοσίον
Ψυχές
που τις Άγγιξε
ο Ήλιος

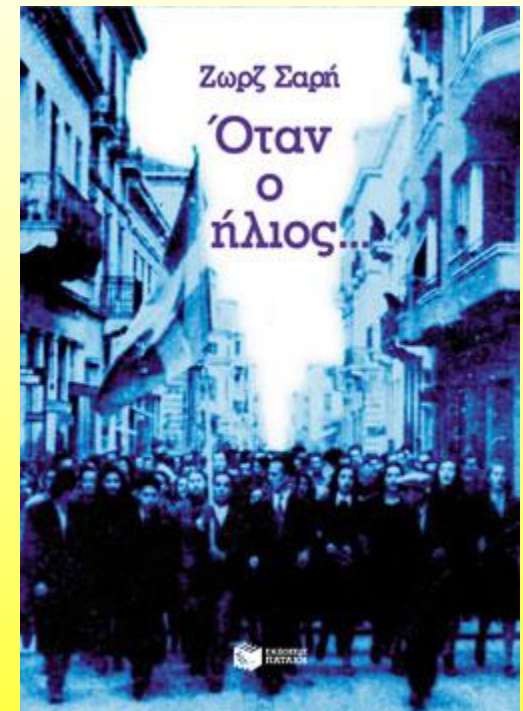
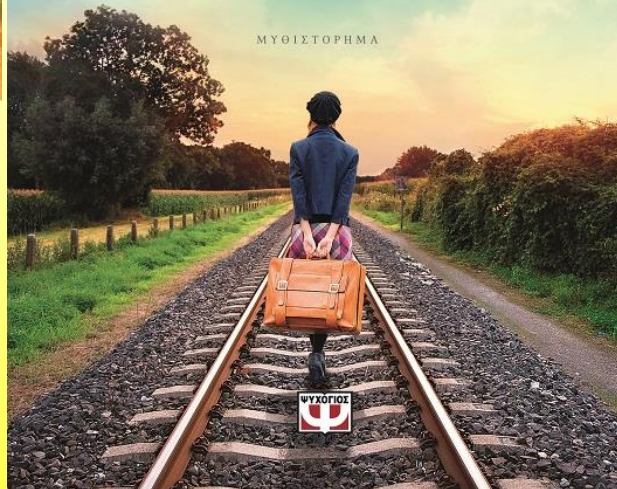

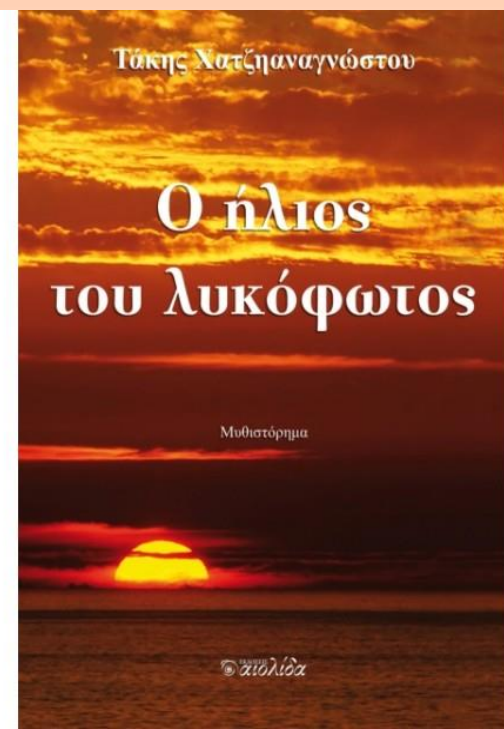
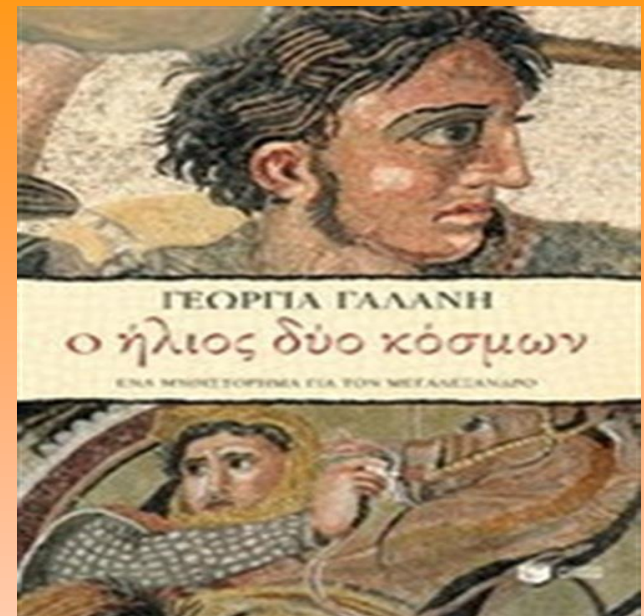
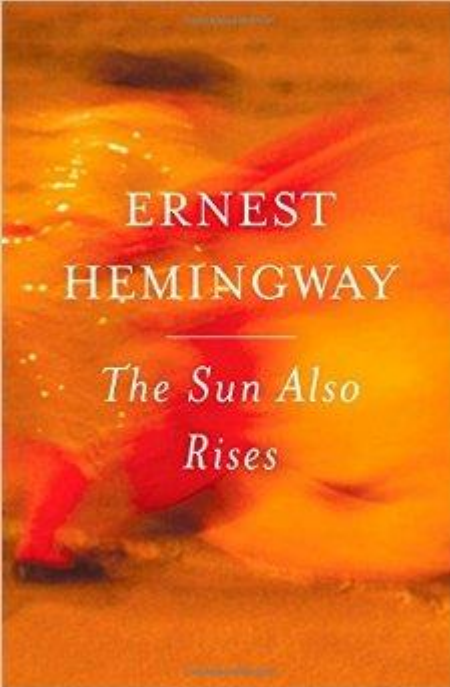
Ο ΗΛΙΟΣ ΣΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΕΛΣΗ ΤΣΟΥΚΑΡΑΚΗ

ο ήλιος
τον,
Δεπτεμύρη

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ ΕΝΑΣ «ΗΛΙΟΛΑΤΡΗΣ ΠΟΙΗΤΗΣ»

ΗΛΙΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ

Ο ΗΛΙΟΣ Ο ΗΛΙΑΤΟΡΑΣ

ΤΟ ΦΩΤΟΔΕΝΤΡΟ ΚΑΙ Η ΔΕΚΑΤΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΟΜΟΡΦΙΑ

ΗΛΙΟΣ Ο ΠΡΩΤΟΣ

**«ΕΤΣΙ ΣΥΧΝΑ ΟΤΑΝ ΜΙΛΩ ΓΙΑ ΤΟΝ ΗΛΙΟ
ΜΠΕΡΔΕΥΕΤΑΙ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ ΕΝΑ
ΜΕΓΑΛΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΚΑΤΑΚΟΚΚΙΝΟ.
ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΒΟΛΕΤΟ ΝΑ
ΣΩΠΑΣΩ»**

ΕΛΥΤΗΣ

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

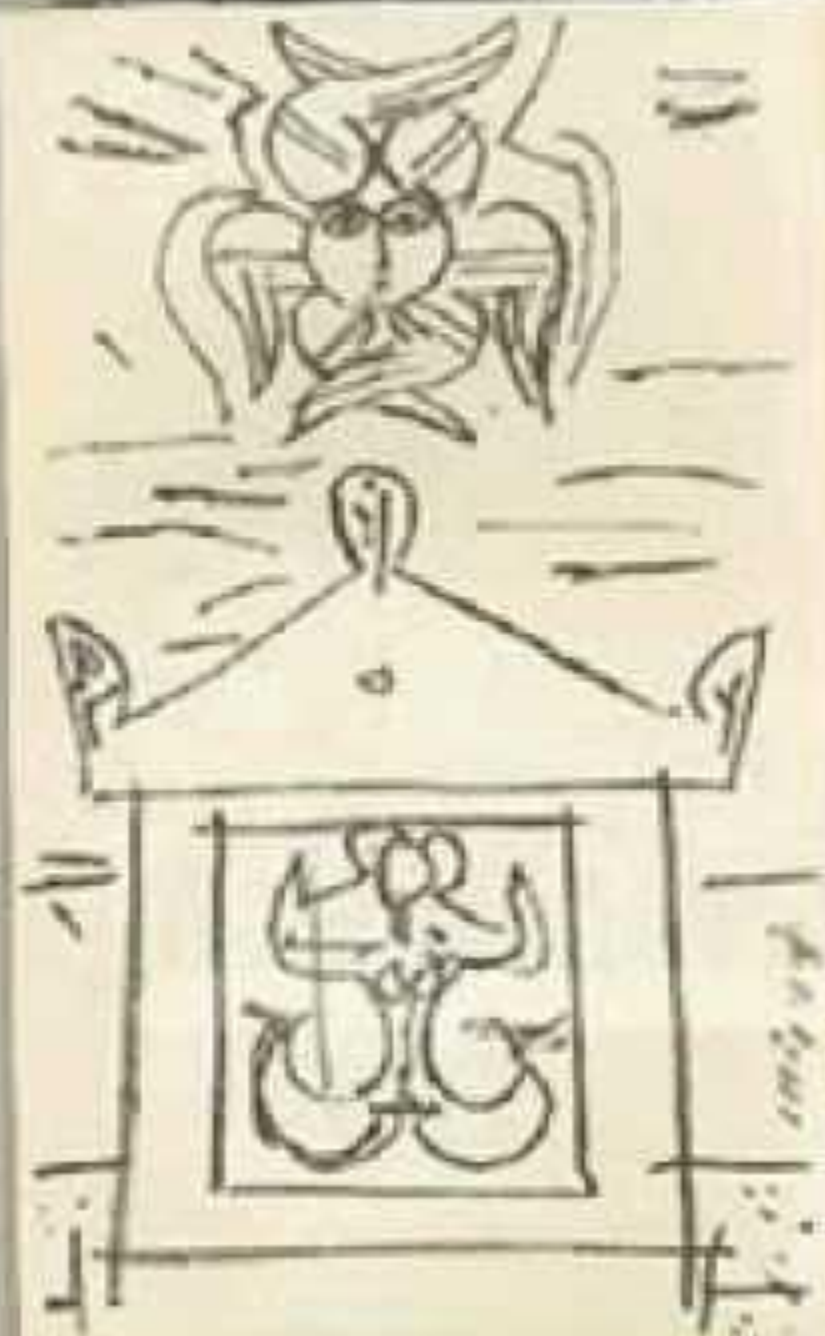
Το φως είναι η πατρίδα μας. Δεν είσαι συ
και γω.

Είμαστε μεις.

Εμείς κ' η πολιτεία μας.

Εμείς κι ο κόσμος.

(Ανυπότακτη πολιτεία)

ΟΔΥΣΣΕΑ ΕΛΥΤΗ

Της δικαιοσύνης ήλπε νοητέ
και μυρσίνη σύ δοξαστική
μή παρακαλώ σας μή
λησμονάτε τη χώρα μου.

ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

Λιθογραφία Γιάννης Μόραλης

**Ο ΗΛΙΟΣ Ο ΗΛΙΑΤΟΡΑΣ
ΑΦΗΓΗΤΗΣ**

Ο ήλιος ο ηλιάτορας
ο πετροπαιχνιδιάτορας

από την άκρη των ακρώ
κατηφοράει στο Ταίναρο

Φωτιά 'ναι το πιγούνι του
χρυσάφι το πιρούνι του

Ο ΗΛΙΟΣ

Ε σεις στεριές και θάλασσες
τ' αμπέλια κι οι χρυσές ελιές

ακούτε τα χαμπέρια μου
μέσα στα μεσημέρια μου

«Σ' όλους τους τόπους κι αν γυρνώ
μόνον ετούτον αγαπώ!»

ΤΑ ΤΖΙΤΖΙΚΙΑ

Μουσική: Κώκοτος Λίνος

ΤΑ ΤΖΙΤΖΙΚΙΑ

Στίχοι: Ελύτης Οδυσσέας

Η Παναγιά τα πέλαγα
κρατούσε στην πόδια της.

Την Σίκινο, την Αμοργο

και τ' άλλα τα παιδιά της.

Εσείς τζιτζίκια μου άγγελοι

γεια σας κι η ώρα η καλή.

Ο βασιλιάς ο Ήλιος ζει;

Κι όλ' αποκρίνονται μαζί:

Ζει και ζει και ζει

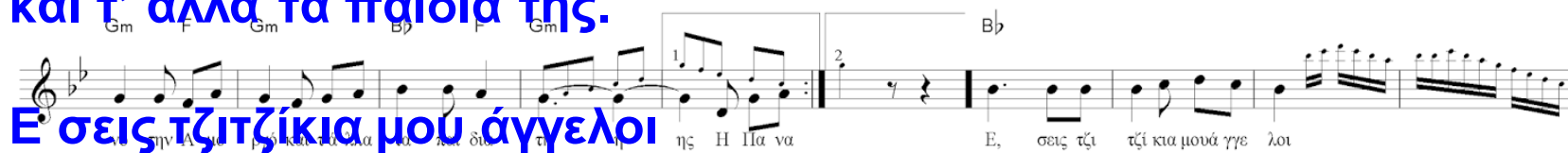
ο βασιλιάς ο ήλιος ζει.

Απο την άκρη του καιρού

και πίσω απ' τους χειμώνες

άκουγα σφύριζε η μπουρού

κι έβγαιναν οι Γοργόνες.

{ Η Παναγιά τα πέλαγα
κρατούσε στην πόδια της
τη Σίκινο την Αμοργο
και τ' άλλα τα παιδιά της } δις

{ Ο βασιλιάς ο ήλιος ζει
Κι όλοι αποκρίνονται μαζί
{ Ζει, και ζει και ζει, και ζει και ζει, και ζει και ζει
ο βασιλιάς ο ήλιος ζει } δις

{ Από την άκρη του καιρού
και πίσω απ' τους χειμώνες
άκουγα σφύριζε η μπουρού
και βγαίνουν οι γοργόνες } δις

{ Και 'γώ μέσα στους αχινούς
στις γούβες στ' αρμυρίκια
σαν τους παλιούς θαλασσινούς
ρωτούσα τα τζιτζίκια } δις

Ε σεις τζιτζίκια μου άγγελοι
γεια σας κι η ώρα η καλή.
Ο βασιλιάς ο Ήλιος ζει;
Κι όλ' αποκρίνονται μαζί.

Ζει και ζει και ζει
ο βασιλιάς ο ήλιος ζει.

Κι εγώ μέσα στους αχινούς
στις γούβες στ' αρμυρίκια
σαν τους παλιούς θαλασσινούς
ρωτούσα τα τζιτζίκια:

Ε σεις τζιτζίκια μου άγγελοι
γεια σας κι η ώρα η καλή.
Ο βασιλιάς ο Ήλιος ζει;
Κι όλ' αποκρίνονται μαζί.

Ζει και ζει και ζει
ο βασιλιάς ο ήλιος ζει.

ΤΟ ΤΡΕΛΟΒΑΠΟΡΟ

Βαπόρι στολισμένο βγαίνει στα βουνά
κι αρχίζει τις μανούβρες «βίρα-μáινα»

Την άγκυρα φουντάρει στις κουκουναριές
φορτώνει φρέσκο αέρα κι απ' τις δυο μεριές

Είναι από μαύρη πέτρα κι είναι απ' όνειρο
κι έχει λοστρόμο αθώο ναύτη πονηρό

Από τα βάθη φτάνει τους παλιούς καιρούς
βάσανα ξεφορτώνει κι αναστεναγμούς

Έλα Χριστέ και Κύριε λέω κι απορώ
τέτοιο τρελό βαπόρι τρελοβάπορο

Χρόνους μας ταξιδεύει δε βουλιάσαμε
χίλιους καπεταναίους τούς αλλάξαμε

Κατακλυσμούς ποτέ δε λογαριάσαμε
μπήκαμε μέσ' στα όλα και περάσαμε

Κι έχουμε στο κατάρτι μας βιγλάτορα
παντοτινό τον Ήλιο τον Ηλιάτορα!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Η ΦΛΟΓΕΡΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ

Πρωί, και λιοπερίχυτη και λιοκάλ' είναι η μέρα,
κ' η Αθήνα ζαφειρόπετρα σης γης το δαχτυλίδι.
Το φως παντού, κι όλο το φως, κι όλα το φως τα δείχνει
και στρογγυλά και σταλωμένα, κοίτα, δεν αφήνει
τίποτε θαμποχάραγο, να μην το ξεδιαλύνης
όνειρο αν είναι, ή κι αν αχνός, ή αν είναι κρουστό κάτι.
Περήφανα και ταπεινά, κι όλα φαντάζουν ίδια.
Και της Πεντέλης η κορφή και τ' αχαμνό σπερδούκλι,
κι ο λαμπρομέτωπος ναός και μια χλωμή ανεμώνη,
τα πάντα, όμοια βαραίνουνε στη ζυγαριά της
πλάσης....

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Η ΦΛΟΓΕΡΑ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ

Αυτά τα δέντρα δε βολεύονται με λιγότερο ουρανό,
αυτές οι πέτρες δε βολεύονται κάτω απ' τα ξένα βήματα,
αυτά τα πρόσωπα δε βολεύονται παρά μόνο στον ήλιο,
αυτές οι καρδιές δε βολεύονται παρά μόνο στο δίκιο.

Ετούτο το τοπίο είναι σκληρό σαν τη σιωπή,
σφίγγει στον κόρφο του τα πυρωμένα του λιθάρια,
σφίγγει στο φως τις ορφανές ελιές του και τ' αμπέλια του,
σφίγγει τα δόντια. Δεν υπάρχει νερό. Μονάχα φως.
Ο δρόμος χάνεται στο φως κι ο ίσκιος της μάντρας είναι
σίδερο.
Μαρμάρωσαν τα δέντρα, τα ποτάμια κ' οι φωνές μες στον
ασβέστη του ήλιου....

παρά μόνο στο
δίκιο.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

«Ο χορός του κορυδαλλού»

Μου βάσταξες τις σκαλωσιές του ήλιου –
ώσπου αναλήφθηκα.

Είδα τον κόσμο από το ύψος του τελευταίου
φωτός.

Είσαι συ, που με βοήθησες ν' ανακαλύψω
λοιπόν

πως ο κόσμος γυρίζει έξω απ' τη νύχτα.

Πως ο άνθρωπος είναι ένα σύστημα ήλιου.

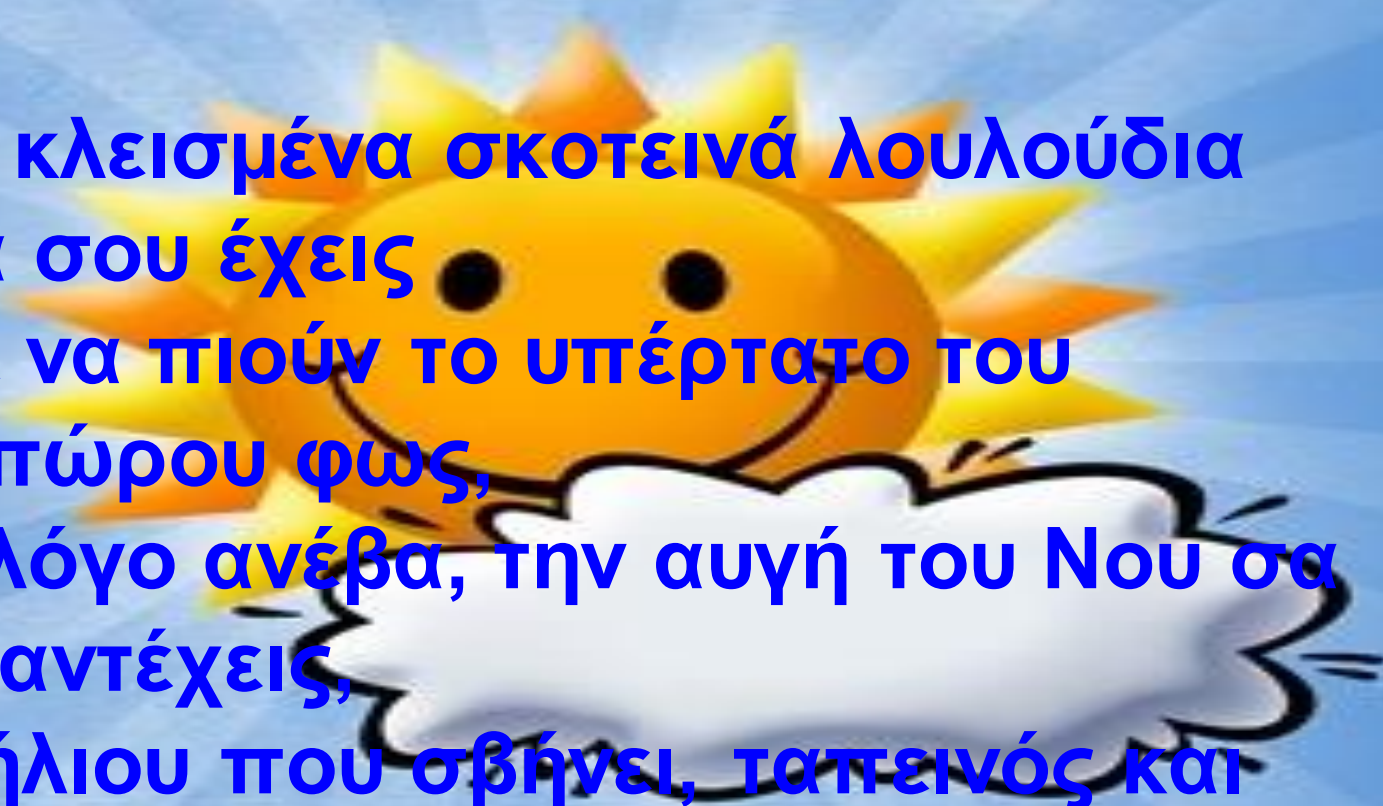
Πως όλα

τα κύτταρά μου είναι λίμνες που αναδίνουνε
φως...

ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΩΣ ΧΙΝΟΠΩΡΟΥ

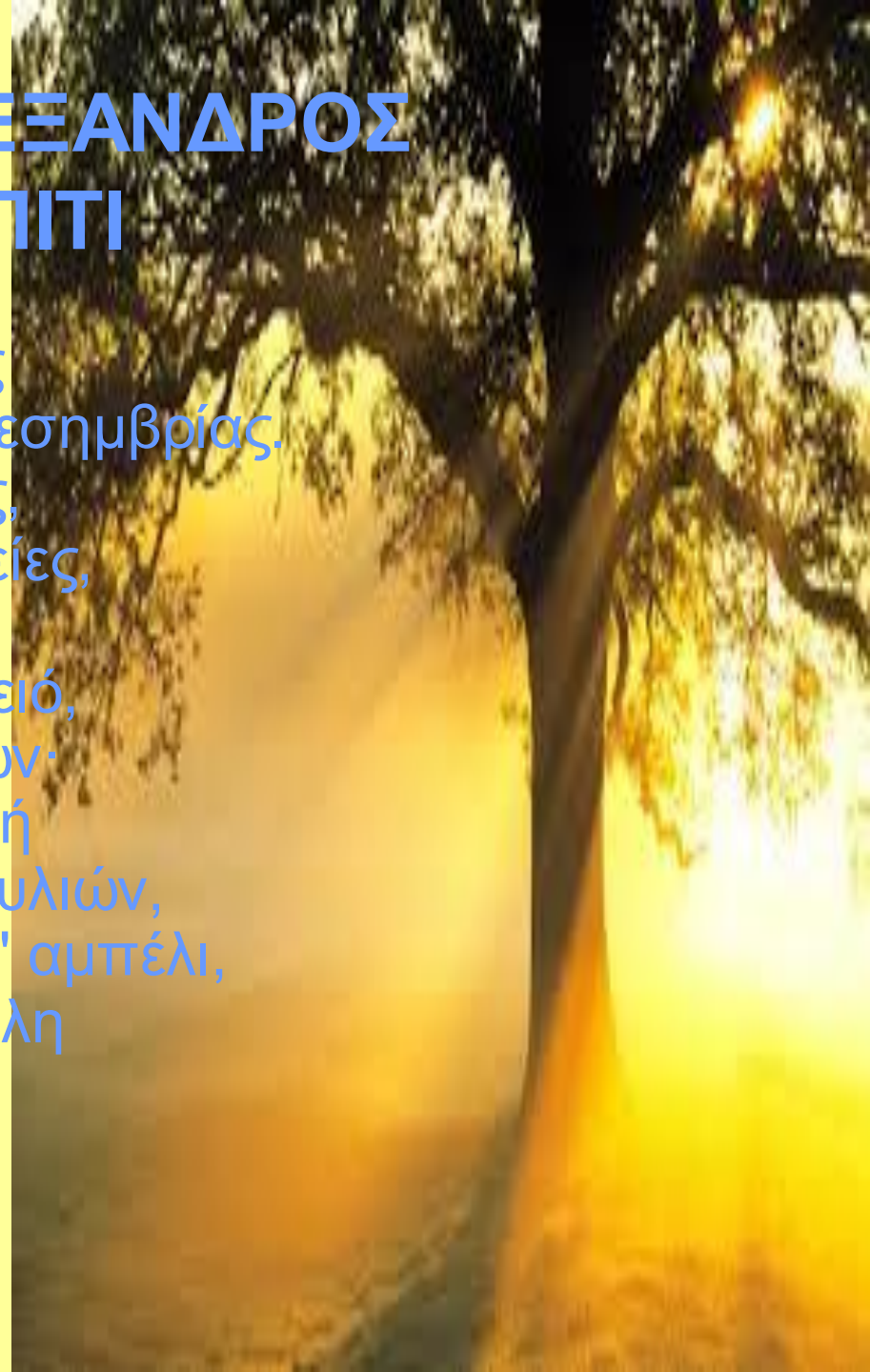
Όσα κλεισμένα σκοτεινά λουλούδια
μέσα σου έχεις
φέρε να πιούν το υπέρτατο του
χινοπώρου φως,
στο λόγο ανέβα, την αυγή του Νου σα
να παντέχεις,
του ήλιου που σβήνει, ταπεινός και
μέγας αδερφός...

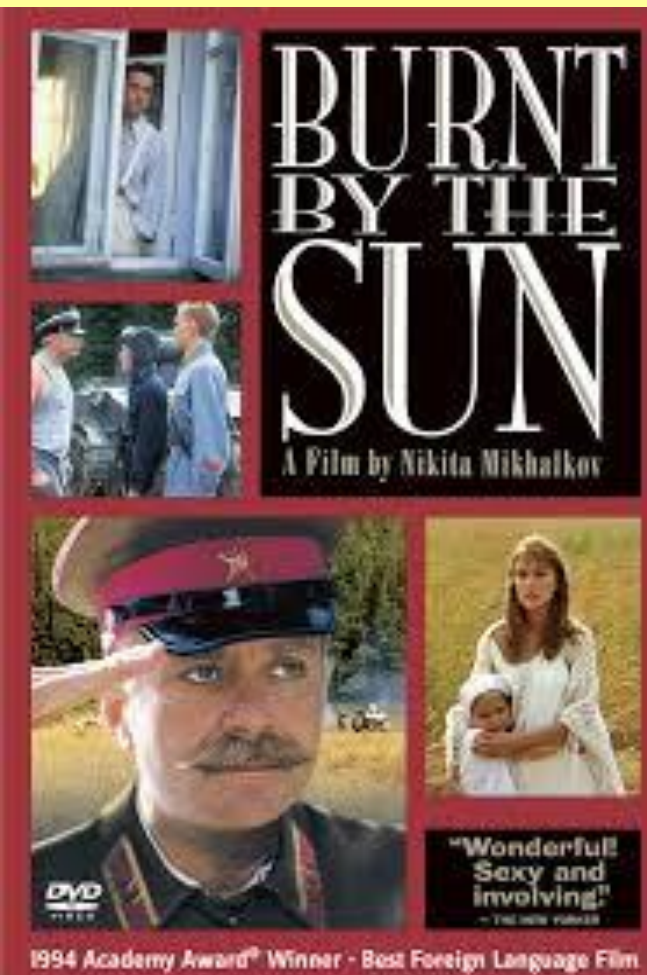
ΜΑΤΣΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Το σπίτι στέκεται χωρίς σκιές
μες στην ακίνητη πυρά της μεσημβρίας.
Ο ήλιος κατεργάζεται τις ύλες,
σκεβρώνει κεραμίδια και ξυλείες,
ψήνει τις πέτρες. Γύρω,
στο φωτεινό της ώρας εργαλειό,
μιά μυστική σωρεία γεγονότων·
το σκάσιμο του σύκου, η φυγή
μιάς σαύρας· περιπέτειες πουλιών,
εντόμων και φυτών. Κάτω στ' αμπέλι,
μέσα στις αγριάδες, μιά κυψέλη
βουίζει από τις σφήκες....

ΟΗΛΙΟΣΣΤΟΝΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

- 1) ΜΙΑ ΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ, Τζορτζ Στίβενς (1951)
- 2) ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ, Βασίλη Γεωργιάδη (1968)
- 3) Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, Ντίνου Δημόπουλου (1971)
- 4) Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ, Βίκτωρ Ερίθε (1992)
- 5) ΨΕΥΤΗΣ ΗΛΙΟΣ, Νικίτα Μιχάλκοφ (1994)
- 6) ΕΝΑΣ ΛΑΜΠΕΡΟΣ ΗΛΙΟΣ, Βασίλη Λουλέ (2000)
- 7) Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΗΛΙΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ, Βαγγέλη Σερντάτη (2001)
- 8) Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΣΗ, Κυριάκου Κατζουράκη (2003)
- 9) ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ, Τζιμ Λόουτς (2010)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΜΠΝΕΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΚΑΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΚΑΪΚΟΥ

**ΗΛΙΟΣ ΣΤΙΣ ΤΕΧΝΕΣ ,
ΗΛΙΟΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΑΣ.**

**ΝΑ Ο ΗΛΙΟΣ,
ΤΙ ΜΑΓΕΥΤΙΚΟΣ ΠΟΥ'ΝΑΙ
ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ!**

**ΤΡΕΙΣ ΗΛΙΑΧΤΙΔΕΣ
ΚΡΥΒΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ.
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΡΕΞΕΙ...**

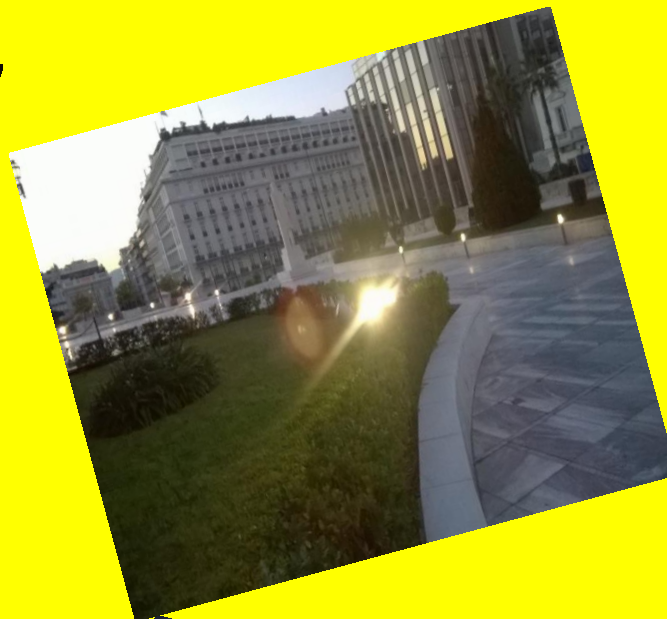
**ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ
ΠΟΥ ΑΧΝΟΦΑΙΝΕΤΑΙ'ΚΕΙ;
ΝΑ'ΝΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ ;**

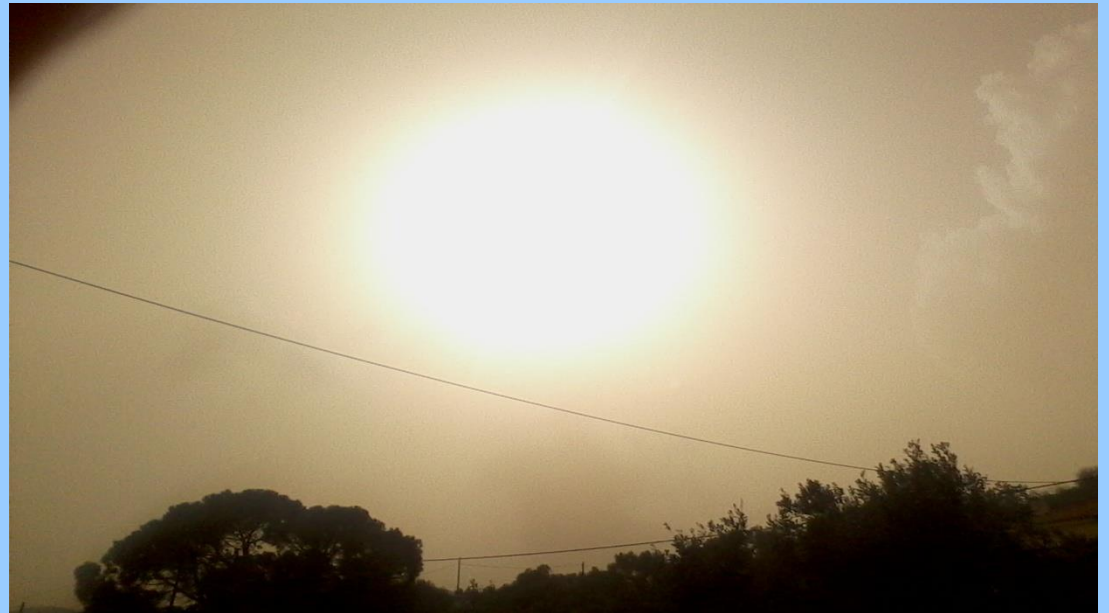
**ΤΡΕΙΣ ΗΛΙΑΧΤΙΔΕΣ
ΠΑΙΖΟΥΝΕ ΚΡΥΦΤΟΥΛΙ
ΜΕ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ.**

**ΤΟ ΦΩΣ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ,
ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ,
Ο ΗΛΙΟΣ ΜΟΥ, ΕΔΩ.**

**ΗΛΙΟΣ Η ΖΩΗ
ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ Η ΧΑΡΑ ΜΑΣ ,
ΔΙΧΩΣ ΤΗ ΘΛΙΨΗ.**

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

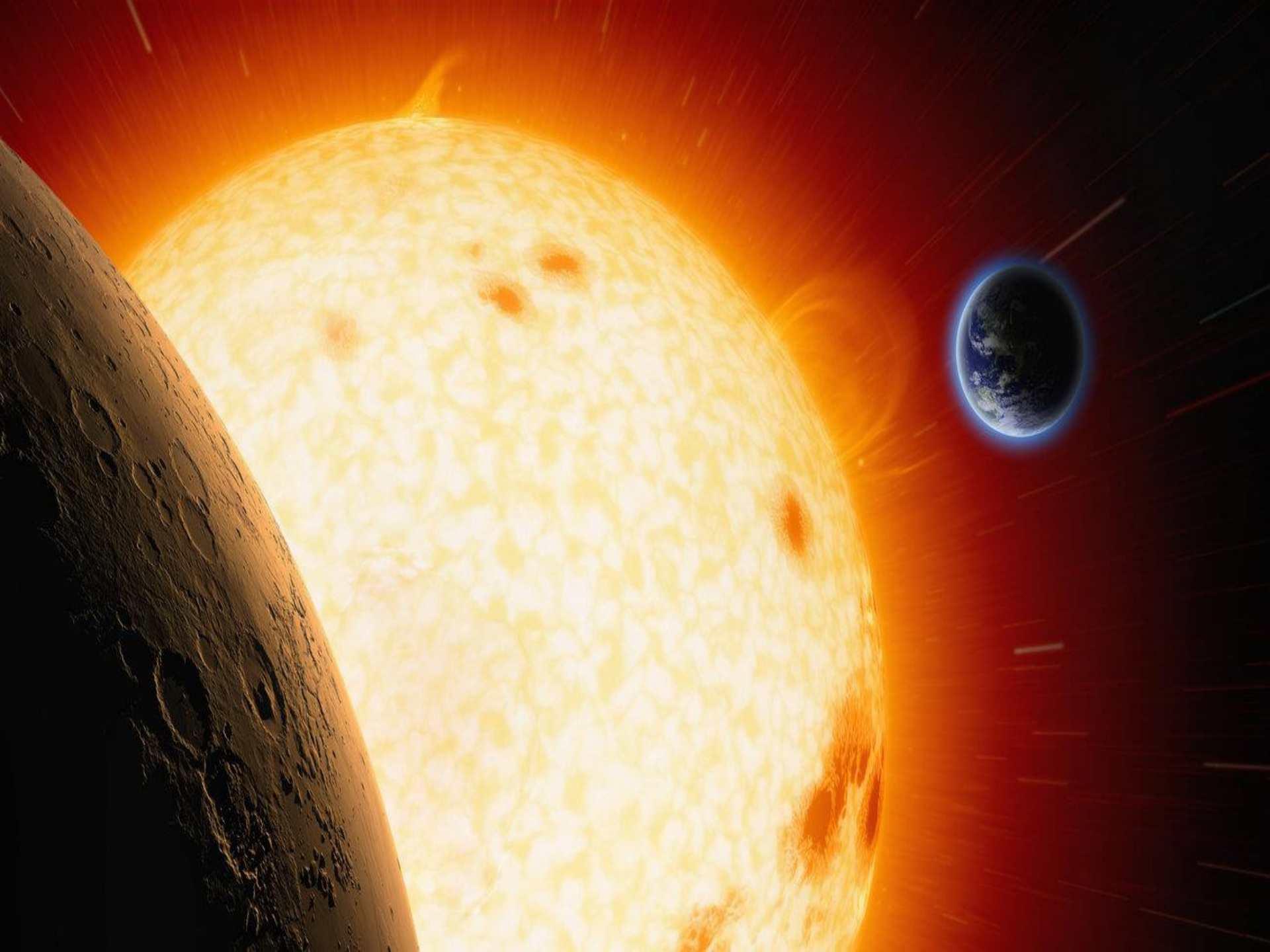

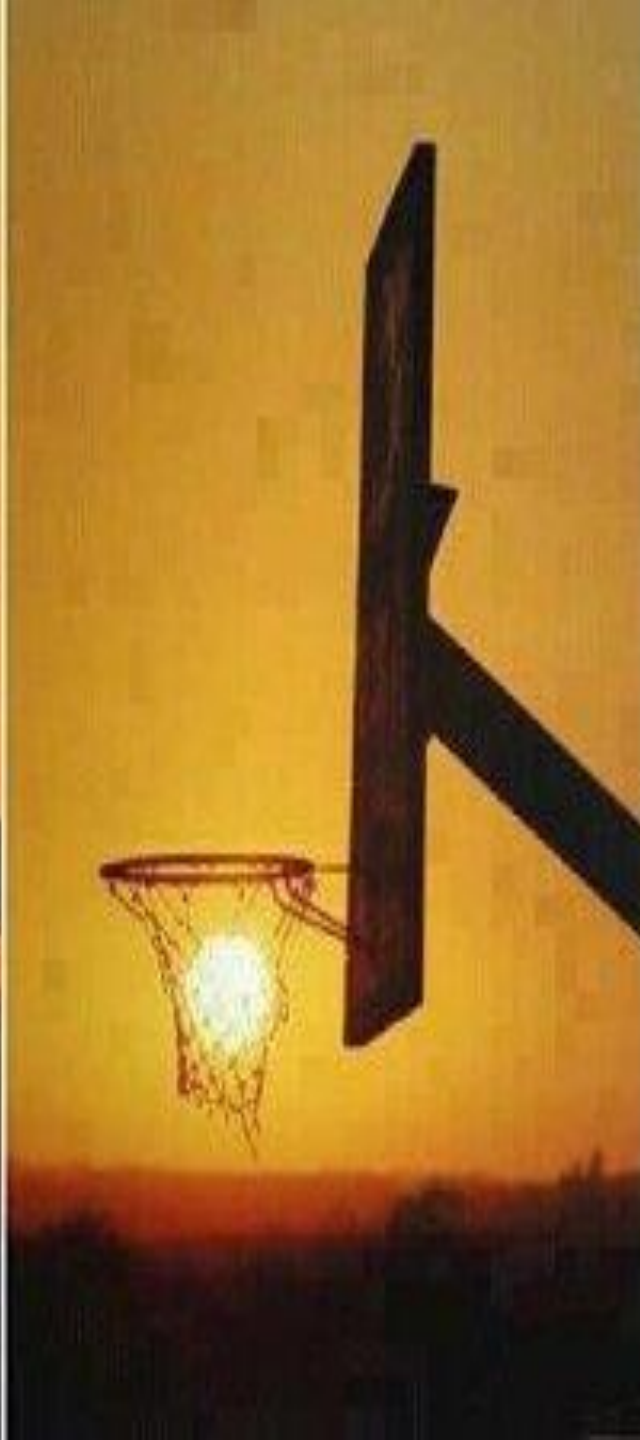

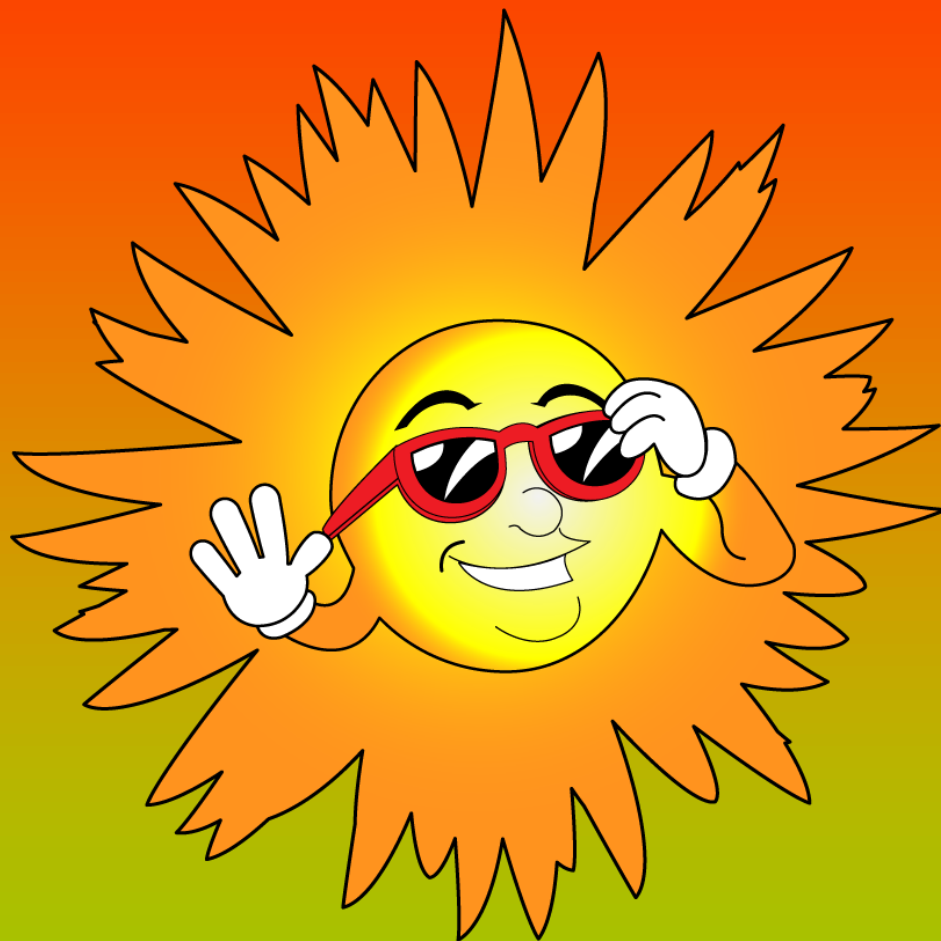

A scenic view of a beach and the ocean under a bright sun. The sun is high in the sky, creating a lens flare effect. The ocean is a deep blue, and the beach is sandy. Waves are breaking on the shore, creating white foam. The text "ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ" is written in yellow capital letters across the middle of the image.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ